

แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ

(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

CYBER ATTACK

สำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

คำนิยม

ปัจจุบันสังคมกำลังเผชิญกับภัยคุกคามอย่างหลากหลายรูปแบบในทุกๆ ด้าน ทั้งภัยธรรมชาติและภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนและความมั่นคงของชาติ รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ในเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และศักยภาพในการป้องกันประเทศ เพื่อรับมือกับภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) โดยได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ คณะกรรมการนโยบายของสภาความมั่นคงแห่งชาติ และสภาความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อให้เป็นทิศทางหลักที่ทุกภาคส่วนเข้ามาผนึกกำลังร่วมกันในลักษณะประชารัฐ เพื่อสร้างระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่พร้อมรับมือกับภัยคุกคามอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดความสูญเสียที่จะเกิดขึ้นให้น้อยที่สุด โดยให้ความสำคัญกับการประเมินสถานการณ์จากสาธารณภัย ภัยที่เกิดจากการสู้รบ และวิกฤตการณ์ความมั่นคงทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก รวมทั้งวิเคราะห์รวบรวมแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในระดับสากล มาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สมบูรณ์และเหมาะสมกับการดำเนินการของประเทศไทยมากที่สุด อีกทั้งเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ เรียนรู้ และศึกษาทำความเข้าใจแนวทางการจัดการความเสี่ยงด้วยการเตรียมพร้อมของชาติตั้งแต่วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) จะเป็นแนวทางหลักให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม ภายใต้งานที่ประธาน สอดคล้อง บูรณาการ ส่งเสริมกันอย่างมีเอกภาพ ทันทั้งที่ และยั่งยืน ตลอดจนสามารถสนับสนุน และลดความเสี่ยงของภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อความมั่นคงของประชาชน สังคม และประเทศชาติอย่างแท้จริงต่อไป

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

คำปรารภ

ประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อน และเชื่อมโยงหลายมิติมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน และความมั่นคงของประเทศชาติ การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยคุกคามดังกล่าวจึงมีความสำคัญยิ่ง สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจึงได้จัดทำแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามได้อย่างเท่าทัน เป็นระบบ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การฝึกปฏิบัติทบทวนความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง และกำหนดเรื่องการเตรียมพร้อมในกรณีเผชิญภัยคุกคามไว้ในแผนทั้งภายในและระหว่างหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับพื้นที่ถึงระดับชาติ เพื่อตอบสนองต่อภัยคุกคามทุกสถานการณ์ได้อย่างทันทั่วถึง

ผมเชื่อมั่นว่า หากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความตระหนัก เชื่อมมั่น และร่วมกันผนึกกำลังในการป้องกัน การเตรียมพร้อม การบริหารจัดการขณะเกิดเหตุ การฟื้นฟู การลดผลกระทบ การปรับตัว และการลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามภายใต้การบริหารจัดการเชิงรุกแบบเบ็ดเสร็จ จะทำให้การพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติมีประสิทธิภาพ ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างผาสุก และประเทศชาติมีความมั่นคงสืบไป

พลเอก

(ประวิตร วงษ์สุวรรณ)

รองนายกรัฐมนตรี

รองประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

คำนำ

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ให้ความสำคัญประการหนึ่งกับการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ พร้อมไปกับการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ที่ต้องมีการผนึกกำลังจากทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานของกองทัพตั้งแต่ในภาวะปกติ โดยมีแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติเป็นแผนความมั่นคงเฉพาะเรื่องรองรับการเตรียมพร้อมของประเทศ เพื่อรับมือกับภัยคุกคามต่างๆ ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยกำหนดให้มีแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๐ แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ และยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑) ซึ่งให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมรองรับใน ๓ ด้าน คือ ด้านสาธารณภัย ด้านภัยจากการสู้รบ และด้านวิกฤตการณ์ความมั่นคง

โดยปัจจุบัน ปัญหาภัยคุกคามมีความซับซ้อน หลากหลาย ละเอียดอ่อน ครอบคลุมเชื่อมโยงหลายมิติ และมีระดับความรุนแรงสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติโดยตรง ในขณะที่กรอบและกติการะหว่างประเทศเปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นพลวัตของโลก ดังนั้น สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจึงได้มีการทบทวนและจัดทำแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติขึ้นใหม่ เพื่อให้ก้าวทันต่อสถานการณ์ ตลอดจนสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยกำหนดเป็นแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ซึ่งจะเป็นกรอบและทิศทางหลักของประเทศในการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติฉบับนี้ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการนโยบายของสภาความมั่นคงแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และสภาความมั่นคงแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “ระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ทุกภาคส่วน ตระหนัก เชื่อมมือ พร้อมรับมือ และจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างบูรณาการ” และกรอบแนวคิดสำคัญจะเน้นในเรื่องการจัดการระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเชิงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ การผนึกกำลังในลักษณะประชารัฐ การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ การจัดการความเสี่ยงด้วยการเตรียมพร้อมของชาติตั้งแต่ในภาวะปกติและการดำเนินแผนฯ ภายใต้กลไกที่ประสานสอดคล้อง บูรณาการ และส่งเสริมกันอย่างมีเอกภาพ

เนื้อหาของแผนฯ แบ่งออกเป็น ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑) การพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการ ๒) การเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกัน และศักยภาพของทุกภาคส่วนให้มีความตระหนัก และความเข้มแข็งร่วมกันในลักษณะประชารัฐ ๓) การเสริมสร้างความร่วมมือการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศ และ ๔) การบริหารจัดการแผนมีการบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติมากขึ้น จึงกำหนดความเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับควบคู่ไปกับการมีหน่วยงานกำกับประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการบูรณาการองค์ความรู้ของหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนในแต่ละกลยุทธ์ไว้ด้วย

สำนักงานฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในฐานะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์จะร่วมกันขับเคลื่อนแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยนำไปกำหนดแผนงาน โครงการ งบประมาณรองรับให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้สามารถพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมของประเทศด้วยการผนึกกำลังทุกภาคส่วนอย่างมีเอกภาพ สามารถเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ลดความเสี่ยง ลดความสูญเสียและผลกระทบที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

พลเอก

(วัลลภ รักเสนาะ)

เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

สารบัญ

หน้า

คำนิยม

คำปรารภ

คำนำ

๑. ความนำ	๑
๒. การดำเนินงานเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ผ่านมา	๒
๓. การประเมินสถานการณ์ ปัญหา ผลกระทบ และแนวโน้มของภัยคุกคามที่เกี่ยวข้องกับระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ	๓
๓.๑ ด้านสาธารณภัย	๓
๓.๒ ด้านภัยที่เกิดจากการสู้รบ	๕
๓.๓ ด้านวิกฤตการณ์ความมั่นคง	๖
๔. กรอบแนวคิด	๗
๕. แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)	๗
๕.๑ วิสัยทัศน์	๗
๕.๒ วัตถุประสงค์	๘
๕.๓ เป้าหมาย	๘
๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์	๘
๕.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการ	๘
๕.๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความเชื่อมั่นภูมิคุ้มกัน และศักยภาพของทุกภาคส่วนให้มีความตระหนักรู้และความเข้มแข็งร่วมกันในลักษณะประชารัฐ	๑๒
๕.๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความร่วมมือการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศ	๑๓
๕.๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการยุทธศาสตร์มีการบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์	๑๕

๖. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	๑๘
๗. ภาคผนวก	๒๐
ภาคผนวก ก ตารางการแบ่งมอบความรับผิดชอบ และความเชื่อมโยงกับ นโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง	
ภาคผนวก ข กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	
ภาคผนวก ค นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผน ที่เกี่ยวข้องกับ ระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ	
ภาคผนวก ง นิยามศัพท์	
ภาคผนวก จ อภิธานศัพท์	
ภาคผนวก ฉ บัญชีคำย่อ	
ภาคผนวก ช สรุปข้อมูลกราฟิก (Infographic) ภาพรวมของแผน	
ภาคผนวก ซ มติ/คำสั่งที่เกี่ยวข้อง	

แผนผังความเชื่อมโยงแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2564) กับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนในระดับต่างๆ

แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๑. ความนำ

ในห้วงที่ผ่านมา ประเทศไทยจัดให้มีการเตรียมพร้อมของประเทศในการรับมือภัยคุกคามต่างๆ ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยกำหนดให้มีแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๐ แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ นโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ และยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑) ซึ่งให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมใน ๓ ด้าน คือ ด้านสาธารณสุขภัย ด้านภัยจากการสู้รบ และด้านวิกฤตการณ์ ความมั่นคง

ในปัจจุบันและในอนาคต ประเทศไทยมีแนวโน้มเผชิญกับภัยคุกคามที่มีความซับซ้อน ครอบคลุมเชื่อมโยงหลายมิติ ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงได้มีการพัฒนาปรับปรุงแผนที่เกี่ยวข้องกับ ๑) ด้านสาธารณสุขภัย คือ กระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้กำหนดแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเป็นหลักในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๒) ด้านภัยจากการสู้รบ คือ กระทรวงกลาโหม โดยกรมการสรรพกำลังกลาโหม ได้กำหนดแผนฝึกกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ เพื่อเป็นหลักในการป้องกันประเทศ และ ๓) ภัยด้านวิกฤตการณ์ความมั่นคง อาทิ ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาความมั่นคงทางทะเล และปัญหาโรคอุบัติใหม่ รวมทั้งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และศักยภาพในการป้องกันประเทศ

ยิ่งไปกว่านั้น การเตรียมความพร้อมของประเทศเพื่อรับมือกับภัยคุกคามยังต้องปฏิบัติตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง อาทิ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๑ กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน และ กรอบความคิดริเริ่มนั้นเห็นว่าด้วยการคุ้มครองผู้พลัดถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งประเทศไทยจำเป็นต้องดำเนินการทั้งในเรื่องความร่วมมือและการปรับนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน และมาตรการ ให้สอดคล้องกับกรอบความร่วมมือดังกล่าวด้วย

สำนักงานสภาพัฒนาการความมั่นคงแห่งชาติ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในระดับนโยบายและยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาความมั่นคง และรับผิดชอบโดยตรงในยุทธศาสตร์

การเตรียมพร้อมแห่งชาติ(พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑)จึงได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ฯให้มีความก้าวหน้าต่อสถานการณ์ ตลอดจนสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยกำหนดเป็นแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ซึ่งเป็นกรอบและทิศทางหลักของประเทศในการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปกำหนดแผนงาน โครงการ งบประมาณรองรับ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้สามารถพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมของประเทศด้วยการผนึกกำลังทุกภาคส่วนอย่างมีเอกภาพ รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ลดความเสี่ยง ลดความสูญเสีย และผลกระทบที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การดำเนินงานเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ผ่านมา

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ได้นายยุทธศาสตร์ฯ ไปสู่การปฏิบัติ ในระดับกระทรวงและกรม โดยกำหนดให้มีโครงการสำคัญ (Flagship Project) ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการด้านความมั่นคงภายใต้นโยบายรัฐบาล ๓ โครงการ คือ ๑) โครงการพัฒนาระบบบัญชาการเหตุการณ์ ๒) โครงการจัดทำแผนรองรับและอำนวยการขับเคลื่อนของหน่วยงานด้านสาธารณสุขและการป้องกันประเทศ และ ๓) โครงการเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ พร้อมไปกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ ไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ ซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคเอกชน รวมทั้งการบรรจุเนื้อหายุทธศาสตร์ฯ ไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ผลการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ ที่สำคัญ คือ การฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ (Crisis Management Exercise: C-MEX) ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการฝึกซ้อมจัดการภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างบูรณาการ โดยเชื่อมโยงกับการฝึกซ้อมของหน่วยงานต่างๆ และส่งผลให้ทุกหน่วยงาน ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เข้าร่วมการฝึกฯ มีความรู้ ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ทักษะ และสามารถปฏิบัติตามเป้าหมายของการฝึกฯ ได้อย่างครบถ้วน ตลอดจนนำไปพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการเตรียมพร้อมของประเทศให้ดียิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามยังพบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ฯ ดังนี้ ๑) ด้านการบริหารจัดการ ยังประสบปัญหาการประสานงานของหน่วยงานในทุกระดับทั้งภายในและระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนกับภาคเอกชนและภาคประชาชน ที่ขาดการบูรณาการแผนงาน/โครงการรองรับยุทธศาสตร์ฯอย่างแท้จริงรวมทั้งหน่วยงานในระดับจังหวัดยังไม่สามารถกำหนด แผนยุทธศาสตร์รองรับแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติที่เชื่อมโยงกันและเป็นการเฉพาะได้ ๒) ด้านกฎหมาย ยังพบปัญหาและอุปสรรคการบูรณาการกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่แตกต่างกันของหน่วยงานแต่ละระดับ ทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติ และ ๓) ด้านงบประมาณ ยังพบปัญหาและอุปสรรคเรื่องระเบียบการเบิกจ่ายงบประมาณของหน่วยงานที่มีหลายขั้นตอน

ทำให้การแก้ไขปัญหาล่าช้า รวมทั้งคำของบประมาณด้านการเตรียมพร้อมยังไม่ได้รับการให้ความสำคัญไว้ในลำดับต้น

๓. การประเมินสถานการณ์ ปัญหา ผลกระทบ และแนวโน้มของภัยคุกคามที่เกี่ยวข้องกับระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

โลก ภูมิภาค และประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาภัยคุกคามที่มีลักษณะเชื่อมโยงและซับซ้อน ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของมนุษยชาติในวงกว้าง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังนั้น การจัดทำแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) จึงให้ความสำคัญกับการประเมินสถานการณ์ ปัญหา ผลกระทบ และแนวโน้มของภัยคุกคามที่เชื่อมโยงกับความร่วมมือระหว่างประเทศและเกี่ยวข้องกับระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ด้านหลัก ดังนี้

๓.๑ ด้านสาธารณภัย

สถานการณ์ภาพรวม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ทำให้เกิดภาวะลมฟ้าอากาศสุดโต่ง (Extreme Weather) ที่รุนแรงขึ้นและถี่ขึ้น ระดับน้ำทะเลของโลกสูงขึ้น และเกิดภัยพิบัติขนาดใหญ่ เช่น เกิดภาวะหนาวจัดในฤดูหนาว และแล้งจัดในฤดูร้อน การเกิดพายุหมุน การกัดเซาะชายฝั่งทะเล น้ำป่าไหลหลาก การเกิดอุทกภัยขนาดใหญ่ ปัญหาดินโคลนถล่ม เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีภัยพิบัติที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ อาทิ แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ภูเขาไฟระเบิด ไฟป่า และหมอกควัน ซึ่งล้วนเป็นสาธารณภัยที่มนุษยชาติจะต้องเผชิญในปัจจุบัน และมีแนวโน้มมากขึ้นในอนาคต

ผลกระทบภาพรวม จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเสียหายในวงกว้างต่อสังคมและชุมชน ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยในเชิงปริมาณพบว่า อุณหภูมิจะเพิ่มขึ้น ๑.๑ – ๖.๔ องศาเซลเซียส ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ – ๒๕๖๓ ทำให้เกิดสภาวะอากาศแปรปรวนและสภาพอากาศเลวร้ายบ่อยครั้ง ส่งผลกระทบในวงกว้างทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สร้างความเสียหายต่อประเทศต่างๆ มูลค่าหลายพันล้านบาท และในเชิงคุณภาพพบว่าเกิดการขาดแคลนน้ำในบางภูมิภาค ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงของผลิตผลทางการเกษตร ความเสียหายทางเศรษฐกิจมูลค่ามหาศาล การเสียชีวิตเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาทางจิตใจ การสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตบางชนิด รวมทั้งการกลายพันธุ์และแพร่กระจายของเชื้อโรคชนิดใหม่ๆ เพิ่มขึ้นที่สำคัญยังไม่สามารถคาดการณ์แน่ชัดได้ว่าแต่ละภูมิภาคบนโลกจะเกิดภัยแตกต่างกันอย่างไร ประเทศต่างๆ จึงต้องเข้ามามีส่วนร่วมหามาตรการลดความเสี่ยง (Risk Reduction) การป้องกัน (Prevention) การบรรเทา (Mitigation) และการปรับตัว (Adaptation) ภายใต้กรอบการดำเนินการหลักที่สำคัญ ได้แก่ ๑) วาระการพัฒนา

ที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (The 2030 Agenda for Sustainable Development) ๒) กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) และพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ๓) กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030: SFDRR) ๔) ปฏิญญากรุงเทพว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๗ (The Bangkok Declaration on Disaster Risk Reduction in the Asia – Pacific 2014) ๕) ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน (ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response: AADMER) และ ๖) วาระความมั่นคงทางสุขภาพของโลก (Global Health Security)

แนวโน้มภาพรวม จะมีความซับซ้อนและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากอุณหภูมิโลกมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้โอกาสการเกิดสาธารณภัยอันเนื่องมาจากสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงยังคงมีสูง นอกจากนี้ องค์การสหประชาชาติ คาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๙๓ ประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นมากกว่าหนึ่งเท่าตัว จากปัจจุบันที่มีประชากรอยู่ประมาณ ๗,๒๐๐ ล้านคน ซึ่งจะทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรตอบสนองความต้องการในการบริโภคที่ไร้ขีดจำกัดของมนุษย์ เป็นเหตุให้ระบบนิเวศถูกทำลายลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เช่น การเพิ่มการแข่งขันทางทรัพยากรระหว่างประเทศ การอพยพของผู้คนจำนวนมากจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบหนักสุด ความท้าทายต่อการรวมตัวกันของประเทศสำคัญเนื่องมาจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น และผลต่อเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว ทำให้มีความเสี่ยงที่จะเกิดการสู้รบกันขึ้น รวมทั้งภัยพิบัติบางประการที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ยังเป็นปัญหา ที่ต้องมีการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ให้รัดกุม และบริหารจัดการภัยตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และการฟื้นฟูเยียวยาหลังภัยพิบัติทั้งในเชิงกายภาพและจิตใจต่อไป

กรณีของประเทศไทย จากผลกระทบของสถานการณ์และแนวโน้มในภาพรวม ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับสาธารณภัย ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้งและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยได้รับความเสียหายทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตในภาพรวม โดยเฉพาะจากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีผู้เสียชีวิตจำนวนถึง ๕,๓๙๕ คน เหตุการณ์มหาอุทกภัย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับความเสียหายสูงถึง ๑.๔๔ ล้านล้านบาท สถานการณ์ภัยแล้ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้รับความเสียหายสูงถึง ๓ พันล้านบาท จึงทำให้เกิดการตื่นตัวในเชิงนโยบายของรัฐ ความตระหนักรู้ของสาธารณชน ระบบอาสาสมัคร ระบบการจัดการสาธารณภัย

และการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉินของประเทศให้มีการพัฒนาก้าวหน้าขึ้น ในขณะที่แนวโน้ม สาธารณภัยระยะต่อไปจะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ดังนั้น ระบบการจัดการสาธารณภัยจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการทำงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีการบูรณาการกันอย่างมีเอกภาพ พร้อมไปกับการพัฒนาองค์ความรู้ การจัดการระบบฐานข้อมูล ด้านสาธารณภัย และสร้างความตระหนักรู้ ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการเตรียมพร้อมรับมือกับ สาธารณภัย

๓.๒ ด้านภัยที่เกิดจากการสู้รบ

สถานการณ์ภาพรวม ถึงแม้สถานการณ์ภัยที่เกิดจากการสู้รบจะมีแนวโน้ม ลดลง แต่ก็ยังดำรงอยู่และมีความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เพราะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับปัจจัยทางประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ ทั้งด้านอาณาเขตทางบก การอ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเล และภูมิรัฐศาสตร์ อาทิ การพัฒนา ด้านนิวเคลียร์ ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี การประกาศ “เขตแสดงตนเพื่อ การป้องกันทางอากาศในทะเลจีนตะวันออก” (Air Defense Identification Zone: ADIZ) เหนือทะเลจีนตะวันออกของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน ครอบคลุมพื้นที่พิพาท ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศญี่ปุ่น กรณีหมู่เกาะเตียวหยู/เซนกากุ และพื้นที่ที่สถานี วิจัยของสาธารณรัฐเกาหลี ความขัดแย้งกรณีการอ้างกรรมสิทธิ์เหนือหมู่เกาะสแปรตลีย์และพาราเซล ของหลายประเทศ ทำให้เกิดปัญหาข้อพิพาทและความขัดแย้งระหว่างประเทศที่สำคัญจะทวี ความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการผลิตอาวุธที่มี อานุภาพทำลายล้างสูง

ผลกระทบภาพรวม ภัยที่เกิดจากการสู้รบจะทำให้เกิดผลกระทบ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม โดยตรงทำให้มีผู้เสียชีวิตและความเสียหายต่อทรัพย์สิน เกิดปัญหา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมทั้งเกิดผู้ลี้ภัยจากสงครามและการสู้รบที่นำไปสู่การอพยพ ข้ามพรมแดน กลายเป็นปัญหาคนพลัดถิ่นที่ประเทศปลายทางต้องเผชิญกับปัญหามากขึ้นโดยอ้อม ทำให้เกิดความระส่ำระสายทางการเมือง การดำเนินกิจกรรมทางสังคมมีความโกลาหล เกิดปัญหา อาชญากรรมทางสังคม เศรษฐกิจหยุดชะงักจากการที่ประชาชนและนักลงทุนขาดความเชื่อมั่น เกิดภาวะยากจน และส่งผลกระทบต่องิตใจในระยะยาว

แนวโน้มภาพรวม ภูมิภาคและโลกยังเผชิญกับปัจจัยที่นำไปสู่การสู้รบได้ อาทิ การผลิตและสะสมอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง การจัดหาอาวุธเพื่อแสดงแสนยานุภาพ ทางทหารในการรักษาสถลประโยชน์แห่งชาติของแต่ละประเทศ การแข่งขันทางเศรษฐกิจที่นำไปสู่ การแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การแข่งขันและการขยายอิทธิพลของประเทศมหาอำนาจ

ในแต่ละภูมิภาคของโลก ความขัดกันของความเชื่อและลัทธิอุดมการณ์ อย่างไรก็ตาม แนวโน้ม
ภัยจากการสู้รบยังมีอัตราการเกิดต่ำ แต่มีความเสี่ยงสูง จึงเป็นสถานการณ์ที่ไม่สามารถวางใจได้

กรณีของประเทศไทย ปัจจัยเสี่ยงที่เป็นเหตุของความขัดแย้งนำไปสู่
ภัยจากการสู้รบที่สำคัญ คือ ปัญหาข้อพิพาททางเขตแดนหลายพื้นที่กับประเทศรอบบ้าน
มีโอกาที่จะเกิดความขัดแย้งและการกระทบกระทั่งได้ที่ผ่านมาเกิดการสู้รบบ้างแต่สามารถแก้ไข
ปัญหาได้ด้วยการใช้หลักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ข้อกฎหมาย หลักมนุษยธรรม และ
การประนีประนอม อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบ
จากประเทศรอบบ้าน

๓.๓ ด้านวิกฤตการณ์ความมั่นคง

สถานการณ์ภาพรวม สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์
และเข้าสู่โลกดิจิทัล เกิดปรากฏการณ์ของภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน
ข้ามพรมแดน และรุนแรงมากขึ้น ครอบคลุมทั้งตัวแสดงที่เป็นรัฐและมิใช่รัฐ อาทิ การแพร่ขยาย
ของอาวุธทำลายล้างสูง เครือข่ายการก่อการร้ายสากล องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ การก่อวินาศกรรม
การก่อจลาจล ความมั่นคงทางทะเล ความมั่นคงทางไซเบอร์ ความมั่นคงทางอวกาศ ความมั่นคง
ทางพลังงาน ความมั่นคงทางอาหาร ความมั่นคงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการโจรกรรมข้อมูล
ทางการเงินการธนาคารและข้อมูลหน่วยงานราชการ การเผชิญกับโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่เป็น
ความท้าทายต่อการพัฒนาวิธีการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ การผลิตยา หรือวัคซีน
เพื่อค้นหา ป้องกัน ควบคุม และรักษาโรค รวมไปถึงภัยคุกคามอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดวิกฤตการณ์
ความมั่นคงในหลายมิติ ทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ

ผลกระทบภาพรวม ปัญหาวิกฤตการณ์ความมั่นคงที่เกิดจากภัยคุกคาม
รูปแบบใหม่ส่งผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อมในทุกระดับ โดยตรงทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตและ
ทรัพย์สิน สิทธิและเสรีภาพการดำรงชีวิตที่เป็นปกติของประชาชน โดยอ้อมทำให้เกิดภาวะ
ของความหวาดระแวง ความรู้สึกไม่มั่นคง การสูญเสียความเชื่อมั่นของทุกภาคส่วน ตลอดจน
เกิดความถดถอยในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของโลก

แนวโน้มภาพรวม ปัญหาที่เกิดจากวิกฤตการณ์ความมั่นคงทั้งในระดับโลก
ระดับภูมิภาค และระดับประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในเชิงปริมาณและมีรูปแบบที่ซับซ้อน
หลากหลาย โดยเฉพาะวิกฤตการณ์ที่เกิดจากการก่อการร้ายและการก่อวินาศกรรมในลักษณะ
เครือข่ายปฏิบัติการข้ามพรมแดน และโรคอุบัติใหม่ ผสมกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ
เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จะยิ่งทำให้วิกฤตการณ์ความมั่นคงแพร่กระจาย
อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ซับซ้อน และยากต่อการติดตามแก้ไขปัญหา

กรณีของประเทศไทย กำลังเผชิญกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่น่าไปสู่วิกฤตการณ์ความมั่นคงในหลายเรื่อง ตัวอย่างที่สำคัญ เช่น ความรุนแรงที่เกิดจากการก่อวินาศกรรมและการก่อการร้าย การโจมตีทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ปัญหาแรงงานต่างด้าว การค้ายาเสพติด การฟอกเงิน โรคอุบัติใหม่ และความเห็นต่างทางการเมืองที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้งและความรุนแรง เป็นต้น โดยที่สภาพภูมิรัฐศาสตร์ของประเทศไทยเป็นศูนย์กลางคมนาคมทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยจึงมีความเสี่ยงต่อการเป็นประเทศทางผ่าน การเป็นแหล่งซ่อนสุม แหล่งพักพิง หรือเป็นฐานสั่งการของอาชญากรเพื่อกระทำความผิดในประเทศอื่น

๔. กรอบแนวคิด

จากผลการดำเนินงานการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ผ่านมาการประเมินสถานการณ์และปัญหาของระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ชี้ให้เห็นว่าให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีกรอบแนวคิด เพื่อเป็นทิศทางหลักในการดำเนินงาน โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานสำคัญ เพื่อให้เกิดการบูรณาการการเตรียมพร้อมแห่งชาติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณมีระบบภูมิคุ้มกัน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เพื่อเป็นหลักในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมาให้พร้อมรองรับผลกระทบและแนวโน้มของภัยคุกคามที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ ดังนี้

๔.๑ การจัดการระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติต้อง**ใช้การมีส่วนร่วม**ของทุกภาคส่วนในลักษณะ**หุ้นส่วนยุทธศาสตร์**

๔.๒ การผนึกกำลังทุกภาคส่วนเพื่อการเตรียมพร้อมแห่งชาติในลักษณะ**ประชารัฐ**ที่มีความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๔.๓ การเสริมสร้างความ**ร่วมมือกับต่างประเทศ**ด้านการเตรียมพร้อมแห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน ภายใน**กรอบประชาคมอาเซียน** และ**กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ**

๔.๔ **การจัดการความเสี่ยง**ด้วยการเตรียมพร้อมของชาติตั้งแต่ในภาวะปกติ โดยมีการป้องกัน รับมือ และลดผลกระทบจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

๔.๕ การดำเนินแผนฯ ภายใต้**กลไก**ที่ประสาน สอดคล้อง บูรณาการ และส่งเสริมกันอย่างมีเอกภาพ ทันท่วงที และยั่งยืน

๕. แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

๕.๑ วิสัยทัศน์

“ระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ทุกภาคส่วน ตระหนัก เชื่อมมั่น พร้อมรับมือ และจัดการความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างบูรณาการ”

๕.๒ วัตถุประสงค์ (๔ ข้อ)

๕.๒.๑ เพื่อพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ให้เป็นทิศทางและแนวทางหลัก ในการเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการจากการเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบ

๕.๒.๒ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกัน และศักยภาพของทุกภาคส่วน ให้มีความตระหนัก และมีความเข้มแข็ง พร้อมสนับสนุนการเตรียมพร้อมของชาติร่วมกันในลักษณะประชารัฐ

๕.๒.๓ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคาม

๕.๒.๔ เพื่อให้การบริหารจัดการแผนเกิดการบูรณาการและผนึกกำลังทุกภาคส่วนในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

๕.๓ เป้าหมาย

ทุกภาคส่วนมีความตระหนัก เชื่อมั่น มีภูมิคุ้มกัน และพร้อมเข้ามาผนึกกำลัง ในการป้องกัน (Prevention) การเตรียมพร้อม (Preparedness) การบริหารจัดการขณะเกิดเหตุ (Response) การฟื้นฟู (Recovery) การลดผลกระทบ(Mitigation) การปรับตัว (Adaptation) และการลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ (Threat Risk Reduction) ภายใต้การบริหารจัดการเชิงรุกแบบเบ็ดเสร็จ (Proactive Comprehensive Management) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันทั่วถึง และยั่งยืน

๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ (๔ ข้อ)

เพื่อให้ตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติไว้ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ๑) การพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการ ๒) การเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกัน และศักยภาพของทุกภาคส่วน ให้มีความตระหนักและความเข้มแข็งร่วมกันในลักษณะประชารัฐ ๓) การเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคาม และ ๔) การบริหารจัดการแผนมีการบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์

๕.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการ

๑) เป้าประสงค์ (๕ ข้อ)

(๑) หน่วยงานระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างต่อเนื่อง

(๒) หน่วยงานระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีการเตรียมพร้อมข้อมูล ทรัพยากร และบัญชีบุคลากรภาครัฐ อาสาสมัคร ที่สอดคล้องกับประเภทของภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

(๓) การพัฒนาแนวทางบูรณาการฐานข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลความมั่นคงเพื่อการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบคลังข้อมูลสาธารณภัยแห่งชาติ เพื่อให้สามารถใช้สนับสนุนการอำนวยความสะดวกและประสานการบริหารจัดการภัยและสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันของหลายหน่วยงาน

(๔) การมีหลักสูตรและคู่มือสำหรับหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้พร้อมเผชิญกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยเฉพาะในพื้นที่เสี่ยงภัย

(๕) หน่วยงานระดับกระทรวง กรม จังหวัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดการฝึกอบรมและฝึกซ้อมภายในและระหว่างหน่วยงาน เพื่อเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาชน

๒) ตัวชี้วัด (๕ ข้อ)

(๑) จำนวนหน่วยงานระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กำหนดแผน แผนงาน โครงการ และงบประมาณ รองรับแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติอย่างชัดเจน

(๒) จำนวนหน่วยงานระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นมีการเตรียมพร้อมข้อมูล ทรัพยากร และบัญชีบุคลากรภาครัฐ อาสาสมัคร ที่สอดคล้องกับประเภทของภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่

(๓) ความดีของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้ามาแลกเปลี่ยนและปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยในการบูรณาการฐานข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลความมั่นคงเพื่อการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบคลังข้อมูลสาธารณภัยแห่งชาติ

(๔) จำนวนหน่วยงานระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กำหนดหลักสูตรและคู่มือในการเผชิญกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ

(๕) ระดับความสำเร็จของการบูรณาการการฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติระหว่างหน่วยงานหลักภายใต้แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ

๓) กลยุทธ์ (๙ กลยุทธ์)

(๑) พัฒนา ทบทวน และปรับปรุง นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน แผนฉุกเฉิน แผนเผชิญเหตุ แนวทางปฏิบัติ หลักสูตร และ คู่มือ ให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการ โดยกำหนดเรื่องการลดความเสี่ยง การป้องกันการลดผลกระทบ การตอบสนอง และการฟื้นฟูเยียวยาทางกายภาพและจิตใจ ให้สามารถประสานแผนการดำเนินงาน

ระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และ ภายหลังเกิดเหตุ รวมทั้งให้หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบแผนการสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะ ฉุกเฉิน (สปฉ.) แผนเตรียมพร้อมภายใต้แผนฝึกกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้ประสานและจัดเตรียมทรัพยากร เครื่องมือ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ บุคลากร ให้พร้อมเผชิญกับ ภัยคุกคามทุกรูปแบบที่เกิดขึ้น

(๒) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบการแจ้งเตือน เฝ้าระวัง ทั้ง ทางบก ทางทะเล ทางอากาศ โดยจัดระบบการแจ้งเตือนเฝ้าระวังของคนและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย พื้นที่ชายแดน ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ พื้นที่ในเขตเมืองใหญ่ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ ตลอดจนทำการทดสอบระบบการแจ้งเตือนและระบบ การเฝ้าระวังภัย โดยนำความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาสนับสนุน

(๓) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการสื่อสารกลางของประเทศ ทั้งระบบการสื่อสารหลักและสื่อสารสำรอง โดยมีฐานข้อมูลและบัญชีทรัพยากรด้านการสื่อสาร กำหนดเลขหมายฉุกเฉินเลขหมายเดียวทั่วประเทศ (Emergency Call Number) รวมทั้ง สนับสนุนการใช้ความถี่วิทยุกลาง ในกรณีประเทศเกิดวิกฤตการณ์ เพื่อให้สามารถใช้ได้ใน ทุกสถานการณ์ อย่างทันท่วงที โดยเฉพาะสำหรับผู้บริหารประเทศและหัวหน้าหน่วยงานระดับ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในการประสานสั่งการ ทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และภายหลังเกิดเหตุ

(๔) พัฒนาและเสริมสร้างการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการจัดการข่าวสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและระงับข่าวลือ รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ แก่ประชาชนตั้งแต่ในภาวะปกติ เพื่อให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ โดยเฉพาะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชน ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น สถานศึกษา ได้เข้ามามีบทบาทในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนทั่วไปและประชาชนที่อาศัยอยู่ ในพื้นที่เสี่ยงภัยความมั่นคงและสาธารณภัย รวมทั้งจัดให้มีระบบข้อมูลร่วม (Joint Information System) และศูนย์ข้อมูลร่วม (Joint Information Center: JIC) ที่สอดคล้องกับแผนสนับสนุน การปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน (สปฉ.) ส่วนงานการประชาสัมพันธ์และการจัดการข้อมูลข่าวสาร

(๕) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนให้หน่วยงานรัฐ เอกชน และทุกภาคส่วนสนธิกำลังระหว่างหน่วยงานตั้งแต่ในภาวะปกติ โดยเฉพาะหน่วยงานของรัฐให้มีการจัดเตรียมหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจ เพื่อให้พร้อมเผชิญสถานการณ์และให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานและผู้ประสบภัยได้อย่างทันท่วงทีในแต่ละประเภทภัยและแต่ละระดับความรุนแรง

ของภัย เช่น ชุดเผชิญเหตุสถานการณ์ฉุกเฉิน (Emergency Response Team: ERT) ทีมกู้ภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย (HazMat Team) หน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด (ทลร.) (Explosive Ordnance Disposal: EOD) ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินทางการแพทย์ระดับตติยภูมิ (Medical Emergency Response Team: MERT) ชุดแพทย์สนาม หน่วยโรงพยาบาลสนาม รถครัวสนาม หน่วยพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล ชุดควบคุมฝูงชน ชุดรักษาความสงบเรียบร้อย และควบคุมเส้นทางการจราจรในภาวะไม่ปกติ ข้อมูลดาวเทียมและภูมิสารสนเทศ เป็นต้น

(๖) สนับสนุนการนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติเข้ามาสนับสนุนภารกิจนอกเหนือจากสงคราม (Military Operation other than War) โดยเฉพาะการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ โดยจัดเตรียมทรัพยากรและกำลังพลให้มีความเหมาะสมโดยไม่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติการกิจตามแผนป้องกันประเทศ

(๗) พัฒนาและสนับสนุนการบูรณาการฐานข้อมูลและเครือข่ายข้อมูลความมั่นคงเพื่อการเตรียมพร้อมแห่งชาติ เพื่อให้มีฐานข้อมูลกลางรองรับการบริหารจัดการภัยคุกคามทุกรูปแบบในการสนับสนุนการดำเนินงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยส่งเสริมให้มี การจัดทำบันทึกความตกลงความร่วมมือการแลกเปลี่ยนข้อมูลความมั่นคงเพื่อการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รวมทั้งสนับสนุนคลังข้อมูลสาธารณภัยแห่งชาติ เพื่อให้เป็นช่องทางการประสานติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและทรัพยากรระหว่างหน่วยงานด้านสาธารณภัย

(๘) พัฒนาและส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการเตรียมพร้อมแห่งชาติในสถาบันการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรและคู่มือสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยจัดการประชุม อบรม สัมมนา และกิจกรรม เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถประสานการทำงานร่วมกัน โดยพร้อมผนึกกำลังในการลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ ตั้งแต่ก่อนเกิด ขณะเกิด และภายหลังเกิดเหตุ

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมและการฝึกซ้อมในการทดสอบแผน แนวทางปฏิบัติของระบบบัญชาการเหตุการณ์ให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่ปฏิบัติงานภาคสนาม เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ในแต่ละสถานการณ์จำลอง ผู้บริหารระดับสูงได้ให้ความสำคัญและเข้าร่วมการฝึกอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติที่ต้องมีการบูรณาการแผนด้านความมั่นคงและสาธารณภัยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ระดับกระทรวง/กรม และระดับชาติ โดยจัดทำหลักสูตร คู่มือการฝึก (คู่มือกลาง คู่มือระดับจังหวัด คู่มือระดับชุมชนท้องถิ่น) และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน

๕.๔.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกัน และศักยภาพของทุกภาคส่วนให้มีความตระหนัก และความเข้มแข็งร่วมกันในลักษณะประชารัฐ

๑) เป้าประสงค์ (๔ ข้อ)

(๑) การทำงานเชิงบูรณาการในลักษณะประชารัฐที่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมและทำงานร่วมกัน เพื่อจัดการความเสี่ยง การป้องกัน ลดผลกระทบ และเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทุกรูปแบบ

(๒) ทุกภาคส่วนมีความเชื่อมั่นในระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ บนพื้นฐานของการมีจิตสำนึกด้านความมั่นคง (Security Mind) และจิตสำนึกด้านความปลอดภัย (Safety Mind)

(๓) ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชน มีความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจในระบบการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และการบัญชาการเหตุการณ์จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

(๔) ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทุกระดับ สามารถ เข้าถึงข้อมูล ทรัพยากร และข่าวสารเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมและลดความเสี่ยงจากภัยคุกคาม ทุกรูปแบบอย่างทันทั่วถึง

๒) ตัวชี้วัด (๔ ข้อ)

(๑) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานในการทำงาน ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ สมาคม มูลนิธิ องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรสาธารณกุศล ในการจัดการความเสี่ยงและเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อ ความมั่นคงของประเทศ

(๒) จำนวนของผู้เข้าร่วมการอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกด้านความมั่นคง จิตสำนึก ด้านความปลอดภัย

(๓) ระดับความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจในระบบ การเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และการบัญชาการเหตุการณ์จากภัยคุกคามทุกรูปแบบของผู้บริหาร และบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชน

(๔) จำนวนของช่องทางการประชาสัมพันธ์ และการกระจาย ข้อมูลด้านการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้แก่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทุกระดับ

๓) กลยุทธ์ (๕ ข้อ)

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อเตรียมพร้อม และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบในลักษณะประชารัฐ ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม

ในกระบวนการการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนบริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาและขยาย เครือข่ายความร่วมมือและกลไกการประสานงานขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีความเชื่อมั่นต่อกันในทุกระดับ

(๒) สนับสนุนให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกองทุนภัยพิบัติของชุมชน ตำบล หรือ กองทุนเพื่อเฝ้าระวังสาธารณภัยและภัยความมั่นคง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ทุกภาคส่วนมีความเชื่อมั่นในการเผชิญกับภัยที่เกิดขึ้น

(๓) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การรับรู้การตระหนักรู้จิตสำนึกด้านความมั่นคง (Security Mind) และจิตสำนึกด้านความปลอดภัย (Safety Mind) ของทุกภาคส่วน โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาควิชาการ ภาคสื่อมวลชน ภาคการเมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมอย่างต่อเนื่อง

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมให้ผู้บริหารและบุคลากรหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น บุคลากรในองค์กรสาธารณกุศล ตลอดจนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ชุตรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ชุดไทยอาสาป้องกันชาติ (ทสปช.) หมู่บ้านยามชายแดน สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (อส.) อาสาสมัครสาธารณสุขกำลังพลสำรอง และอื่นๆ ให้มีความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจในระบบการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และการบัญชาการเหตุการณ์จากภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง

(๕) ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางทางประชาสัมพันธ์ และการกระจายข้อมูลข่าวสารด้านการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่หลากหลาย โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทุกระดับสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทันท่วงทีและเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลสาธารณภัยระดับอำเภอและจังหวัด ในลักษณะของการมีศูนย์กลางการเตือนภัยระดับพื้นที่ การจัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัย พื้นที่หลบภัย พื้นที่อพยพ แผนอพยพทางบก และแผนอพยพทางทะเล

๕.๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความร่วมมือการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศ

๑) เป้าประสงค์ (๓ ข้อ)

(๑) ประเทศไทยมีความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการบริหารจัดการข้อมูล บัญชีทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

(๒) ประเทศไทยมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง

(๓) ประเทศไทยมีการฝึกซ้อมเพื่อรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒) ตัวชี้วัด (๓ ข้อ)

(๑) ร้อยละของแผนงาน/โครงการ ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการบริหารจัดการ ข้อมูล บัญชีทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

(๒) ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง

(๓) จำนวนการฝึกซ้อมเพื่อรับมือภัยคุกคามระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ ไม่น้อยกว่าปีละ ๒ ครั้ง

๓) กลยุทธ์ (๗ ข้อ)

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมกับต่างประเทศ ภายใต้กลไกความร่วมมือระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ประชาคมอาเซียน ASEAN+3 ASEAN+6 และกลุ่มภูมิภาคอื่น ทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาคเอเชีย อาทิ กรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum: ARF) การประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Ministers Meeting: ADMM) ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน (ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response: AADMER) ศูนย์แพทย์ทหารอาเซียน (Asean Center of Military Medicine: ACMM) เพื่อเพิ่มศักยภาพและการสนับสนุนจากมิตรประเทศในการป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมทั้งส่งเสริมมาตรการสร้างความไว้วางใจ (Confidence Building Measures: CBMs) และการทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy: PD)

(๒) เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือการเตรียมพร้อมด้านสาธารณสุขในทุกระดับกับต่างประเทศ อาทิ ศูนย์ประสานงานอาเซียนเพื่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการจัดการภัยพิบัติ (AHA Centre) ประชาคมอาเซียน และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งจัดส่งความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมกรณีเกิดสาธารณภัยขนาดใหญ่ โดยความเห็นชอบจากรัฐบาล

(๓) เสริมสร้างความร่วมมือการเตรียมพร้อมด้านภัยที่เกิดจากการสู้รบกับต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนป้องกันประเทศ บนพื้นฐานการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ

(๔) เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือการเตรียมพร้อมด้านวิกฤตการณ์ความมั่นคงกับต่างประเทศ อาทิ การก่อวินาศกรรม การก่อการร้าย ภัยความมั่นคงทางไซเบอร์ ภัยความมั่นคงทางอวกาศ โรคติดต่ออุบัติใหม่ ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนความมั่นคงเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง

(๕) พัฒนาและจัดทำแผนเตรียมพร้อมอพยพคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศ กรณีเกิดวิกฤตภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยประสานความพร้อมและแนวทางปฏิบัติในการสนับสนุนอากาศยานจากกระทรวงกลาโหม และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการอพยพคนไทยในต่างประเทศ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์กับต่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง โดยการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการ แลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ การสัมมนา ฝึกอบรม การเสริมสร้างทักษะ เทคนิค และความเชี่ยวชาญ

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือการฝึกซ้อมเพื่อรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี อาทิ ASEAN Regional Disaster Emergency Response Simulation Exercises (ARDEX) ASEAN Regional Forum Disaster Relief Exercise (ARF DiREx) รวมทั้งการฝึกซ้อมภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๕.๔.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการแผนมีการบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์

๑) เป้าประสงค์ (๔ ข้อ)

(๑) การมีระบบบริหารจัดการแผนเชิงบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ให้สามารถป้องกันและแก้ปัญหาภัยคุกคามทุกรูปแบบ

(๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจระบบบัญชาการเหตุการณ์ และสามารถบัญชาการเหตุการณ์ในแต่ละระดับความรุนแรงของแต่ละประเภทภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) หน่วยงานระดับกระทรวง/กรม จัดทำแผนรองรับแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติในแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานอย่างชัดเจน

(๔) จังหวัดมีการกำหนดประเด็นแผนเตรียมพร้อมของจังหวัด ภายใต้กรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติไว้ในยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ/งบประมาณ ที่มีการบูรณาการ ประสานสอดคล้องกับแผนระดับท้องถิ่น

๒) ตัวชี้วัด (๔ ข้อ)

(๑) ระดับการยอมรับต่อระบบบริหารจัดการแผนของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ

(๒) ร้อยละของเจ้าหน้าที่รัฐของหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการภัยคุกคามในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบบัญชาการเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับความรุนแรงของแต่ละประเภทภัย และนำไปทดสอบใช้ในการฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

(๓) จำนวนของหน่วยงานระดับกระทรวง/กรม ได้จัดทำทบทวน ปรับปรุง และ พัฒนา แผนงาน/โครงการ ในแผนปฏิบัติการของหน่วยงาน รองรับแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ

(๔) ร้อยละของจังหวัดที่ได้มีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมของจังหวัดภายใต้กรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติไว้ในยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีแผนงาน/โครงการ/งบประมาณ รองรับ และบูรณาการประสานสอดคล้องกับแผนระดับท้องถิ่น

๓) กลยุทธ์ (๑๒ ข้อ)

(๑) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ทั้งเรื่องนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน แนวทาง มาตรการ กลไก ทรัพยากรการบริหารและบุคคล ระบบงบประมาณ โดยให้ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นหน่วยงานอำนวยการ ประสานติดตาม ประเมินผล รวมทั้งให้มีการทบทวนแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติตามห้วงเวลาที่เหมาะสม

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือประสานการปฏิบัติที่ชัดเจนในการป้องกันและเผชิญภัยกับภัยแต่ละประเภท โดยให้หน่วยงานของรัฐได้จัดทำคู่มือการประสานงานและแนวทางปฏิบัติสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย

(๓) สนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ นำแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดทำแผนงาน/โครงการ และงบประมาณตามภารกิจของหน่วยงาน รวมทั้งส่งเสริมให้สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้วางแนวทางหลักเกณฑ์และสัดส่วนงบประมาณเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อสนับสนุนระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมการฝึกกำลังร่วมกันเป็นภาคี
เครือข่ายในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ โดยให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้มี
การจัดทำแผน แนวทาง และมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedure: SOP)
ร่วมกันในการเตรียมพร้อม เพื่อเผชิญกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ

(๕) สนับสนุนการบริหารสถานการณ์ โดยให้ทุกหน่วยงาน
สนับสนุนการทำงานของกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ กองอำนวยการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขต
พื้นที่ (อำเภอ/เขต/จังหวัด/กทม.) ตั้งแต่ในภาวะปกติเพื่อให้พร้อมแปรสภาพเป็นศูนย์บัญชาการ
เหตุการณ์เมื่อเกิดสาธารณภัย และสามารถปรับใช้ในการกิจเพื่อสนับสนุน การดำเนินงานของ
ศูนย์ระดมสรรพกำลังกระทรวงกลาโหม และศูนย์บัญชาการทางทหาร กรณีภัยจากการสู้รบและสงคราม
ตามที่ฝ่ายทหารร้องขอ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำหลักสูตร คู่มือที่
เกี่ยวข้องกับระบบบัญชาการเหตุการณ์และการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อนำไปอบรมให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ
ของหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการภัยคุกคามในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติมีความรู้
ความเข้าใจ และทักษะ ที่สามารถนำไปใช้ทดสอบในการฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

(๗) ชี้แจงและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแผนเตรียมพร้อม
แห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐได้นำไปจัดทำ ทบทวน ปรับปรุง และพัฒนาแผนงาน/โครงการ
ในแผนปฏิบัติการราชการของหน่วยงาน รองรับแผนฯ โดยให้ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของ
ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๘) เตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับสาธารณภัย โดยให้ยึดถือ
แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติเป็นแผนหลัก ส่งเสริมให้หน่วยงานรัฐจัดทำและ
พัฒนาแผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน (สปฉ.) แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
จังหวัด และ แผนที่เกี่ยวข้องกับงานความมั่นคง

(๙) เตรียมพร้อมเพื่อเผชิญภัยจากการสู้รบโดยให้ยึดถือ
แผนป้องกันประเทศเป็นแผนหลัก มีแผนฝึกกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ และ
แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ รวมทั้งแผนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน
การดำเนินงาน เพื่อให้สามารถระดมสรรพกำลังของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้าง
ศักยภาพของชาติในการป้องกันประเทศ

(๑๐) เตรียมพร้อมเพื่อเผชิญวิกฤตการณ์ความมั่นคงโดยให้
ยึดถือยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้าย ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

อาชญากรรมข้ามชาติ นโยบายการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ รวมไปถึงนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้องเป็นแผนหลักสนับสนุนการดำเนินงาน

(๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน องค์กรมหาชนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ได้มีการกำหนดแผนหรือแนวทางดำเนินการ แผนบริหารธุรกิจต่อเนื่อง (Business Continuity Plan: BCP) เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้ในขณะเกิดภาวะไม่ปกติ

(๑๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการแผนระดับพื้นที่ โดยกำหนดประเด็นแผนเตรียมพร้อมของจังหวัดภายใต้แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ ไว้ในยุทธศาสตร์ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และให้จัดทำแผนงาน/โครงการ/งบประมาณรองรับ โดยบูรณาการกับแผนระดับท้องถิ่นที่ครอบคลุมระบบการแจ้งเตือนภัย การจัดทำบัญชีทรัพยากร และแนวทางปฏิบัติร่วมกัน

๖. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (๔ ข้อ)

๖.๑ **รัฐบาลส่งสัญญาณอย่างชัดเจนและต่อเนื่องในการให้ความสำคัญกับระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติโดยประกาศเป็นวาระแห่งชาติ** ที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกัน กำหนดแนวทางการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติในลักษณะประชารัฐ และส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกัน จัดการความเสี่ยง ลดผลกระทบ แก่ไข และฟื้นฟูความเสียหายจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ เพื่อให้เกิดการผนึกกำลังของคนในชาติให้มีความเชื่อมั่น มีภูมิคุ้มกัน และมีศักยภาพในการเผชิญกับภัยคุกคามได้อย่างมั่นคง

๖.๒ **การมีแผนรองรับแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ** โดยประสานเชื่อมโยง ในทุกระดับ ตั้งแต่แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติราชการของกระทรวง/กรม แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาชุมชน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาหมู่บ้าน

๖.๓ **การมีความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมกับต่างประเทศอย่างเข้มแข็งต่อเนื่อง** โดยมีการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การอบรม การแลกเปลี่ยน และการเสริมสร้างภาคีเครือข่าย เพื่อบูรณาการฐานข้อมูลและบัญชีทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามที่มีแนวโน้มความเสี่ยงร่วมกันระหว่างประเทศไทย ประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมอาเซียน ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่เชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๖.๔ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะภาคเอกชนและภาคประชาชนให้
การยอมรับและเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ในลักษณะของภาคีเครือข่าย
ที่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติอย่างกว้างขวางและ
หลากหลาย

ภาคผนวก

	หน้า
ภาคผนวก ก	๒๓
ตารางการแบ่งมอบความรับผิดชอบ และความเชื่อมโยงกับ นโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง	
ภาคผนวก ข	๔๗
กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	
ภาคผนวก ค	๕๓
นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผน ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ	
ภาคผนวก ง	๕๙
นิยามศัพท์	
ภาคผนวก จ	๖๕
อธิธานศัพท์	
ภาคผนวก ฉ	๗๕
บัญชีคำย่อ	
ภาคผนวก ช	๘๓
สรุปข้อมูลกราฟิก (Infographic) ภาพรวมของแผน	
ภาคผนวก ซ	๘๙
มติ/คำสั่งที่เกี่ยวข้อง	
๑) พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙	
๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ	
๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	
๔) คำสั่งเพิ่มเติมองค์ประกอบในคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)	
๕) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมด้านการระดมสรรพกำลัง เพื่อความมั่นคง	
๖) คำสั่งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อรับฟังและพัฒนายุทธศาสตร์ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ	

ภาคผนวก ก

ตารางแบ่งมอบความรับผิดชอบ
และความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก ก

ตารางการแบ่งมอบความรับผิดชอบ และความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

การพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาศักยภาพระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ให้เป็นทิศทางและแนวทางหลัก ในการเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการจากการเผชิญภัยคุกคาม
ทุกรูปแบบ

หน่วยงานกำกับ

สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๑) หน่วยงาน ระดับ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วน ท้องถิ่น และภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับ การพัฒนาศักยภาพระบบ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างต่อเนื่อง	(๑) จำนวนหน่วยงาน ระดับส่วนกลาง ส่วน ภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กำหนดแผน แผนงาน โครงการ และงบประมาณ รองรับแผนเตรียมพร้อม แห่งชาติ อย่างชัดเจน	(๑) พัฒนา ทบทวน และปรับปรุง นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน แผนฉุกเฉิน แผนเผชิญเหตุ แนวทางปฏิบัติ หลักสูตร และ คู่มือ ให้พร้อมเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยง อย่างบูรณาการ โดยกำหนดเรื่องการลดความเสี่ยง การป้องกัน การลดผลกระทบ การตอบสนอง และการฟื้นฟูเยียวยาทาง กายภาพและจิตใจ ให้สามารถประสานแผนการดำเนินงาน ระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ตั้งแต่ ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และภายหลังเกิดเหตุ รวมทั้งให้ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบแผนการสนับสนุนการปฏิบัติงาน	สมช.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) - นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		ในภาวะฉุกเฉิน (สปฉ.) แผนเตรียมพร้อมภายใต้แผนฉันทกกำลัง และทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้ประสานและจัดเตรียมทรัพยากร เครื่องมือ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ บุคลากร ให้พร้อมเผชิญกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่เกิดขึ้น			
		(๒) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบการแจ้งเตือน เฝ้าระวัง ทั้งทางบก ทางทะเล ทางอากาศ โดยจัดระบบการแจ้งเตือนเฝ้าระวังของ คนและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย พื้นที่ชายแดน ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ พื้นที่ในเขตเมืองใหญ่ และเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึงและสม่ำเสมอ ตลอดจนทำการทดสอบ ระบบการแจ้งเตือนและระบบการเฝ้าระวังภัย โดยนำ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาสนับสนุน	ดศ.	กค. (กรมศุลกากร) กท. ดร. มท. วท. (สทอภ.) ศรชล. สขช. อปท.	- แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม
		(๓) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการสื่อสารกลางของประเทศ ทั้งระบบการสื่อสารหลักและสื่อสารสำรอง โดยมีฐานข้อมูลและ บัญชีทรัพยากรด้านการสื่อสาร กำหนดเลขหมายฉุกเฉินเลข หมายเดียวทั่วประเทศ (Emergency Call Number) รวมทั้ง สนับสนุนการใช้ความถี่วิทยุกลาง ในกรณีประเทศเกิด	ดศ.	กสทช. กท. ดร. มท. สธ.	- แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		วิกฤตการณ์ เพื่อให้สามารถใช้ได้ในทุกสถานการณ์อย่างทันท่วงที โดยเฉพาะสำหรับผู้บริหารประเทศและหัวหน้าหน่วยงานระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในการประสานสั่งการ ทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และภายหลังเกิดเหตุ		บมจ.กสท. โทรคมนาคม บมจ.ทีโอที ภาคเอกชน	
		(๔) พัฒนาและเสริมสร้างการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการจัดการข่าวสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและระงับข่าวลือ รวมทั้งเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนตั้งแต่ในภาวะปกติ เพื่อให้ประชาชนสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ โดยเฉพาะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชน ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองท้องถิ่น สถานศึกษา ได้เข้ามามีบทบาทในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนทั่วไปและประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยความมั่นคงและสาธารณภัย รวมทั้งจัดให้มีระบบข้อมูลร่วม (Joint Information System) และศูนย์ข้อมูลร่วม (Joint Information Center: JIC) ที่สอดคล้องกับแผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน (สปฉ.) ส่วนงาน การประชาสัมพันธ์ และการจัดการข้อมูลข่าวสาร	กปส.	กต. (กรมสารนิเทศ) กห. ดศ. ตร. มท. ศธ. สถาบัน การศึกษา สธ. อปท.	- นโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์ แห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔)

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๒) หน่วยงานระดับ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่น มีการ เตรียมพร้อมข้อมูล ทรัพยากร และบัญชี บุคลากรภาครัฐ อาสา สมัคร ที่สอดคล้องกับ ประเภทของภัยที่เกิดขึ้นใน พื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์ ร่วมกัน	(๒) จำนวนหน่วยงาน ระดับส่วนกลาง ส่วน ภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีการเตรียมพร้อมข้อมูล ทรัพยากร และบัญชี บุคลากรภาครัฐ อาสา สมัคร ที่สอดคล้องกับ ประเภทของภัยที่เกิดขึ้น ในพื้นที่	(๕) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนให้หน่วยงานรัฐ เอกชน และ ทุกภาคส่วนสนธิกำลังระหว่างหน่วยงานตั้งแต่ในภาวะปกติ โดยเฉพาะหน่วยงานของรัฐให้มีการจัดเตรียมหน่วยปฏิบัติการ เฉพาะกิจ เพื่อให้พร้อมเผชิญสถานการณ์และให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานและผู้ประสบภัยได้อย่างทันท่วงทีในแต่ละประเภทภัย และแต่ละระดับความรุนแรงของภัย เช่น ชุดเผชิญเหตุสถานการณ์ ฉุกเฉิน (Emergency Response Team: ERT) ทีมกู้ภัยสารเคมี และวัตถุอันตราย (HazMat Team) หน่วยทำลาย ล้างวัตถุระเบิด (ทลร.) (Explosive Ordnance Disposal: EOD) ชุดปฏิบัติการ ฉุกเฉินทางการแพทย์ระดับตติยภูมิ (Medical Emergency Response Team: MERT) ชุดแพทย์สนาม หน่วยโรงพยาบาล สนาม รถครัวสนาม หน่วยพิสูจน์เอกลักษณ์บุคคล ชุดควบคุม ฝูงชน ชุดรักษาความสงบเรียบร้อย และควบคุมเส้นทางการจราจร ในภาวะไม่ปกติ ข้อมูลดาวเทียมและภูมิสารสนเทศ เป็นต้น	มท.	หน่วยงานหลัก ใน สปฉ.	- แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘
		(๖) สนับสนุนการนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติเข้ามา สนับสนุนภารกิจนอกเหนือจากสงคราม (Military Operation other than War) โดยเฉพาะการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ โดยจัดเตรียมทรัพยากร และกำลังพลให้มีความเหมาะสม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติการตามแผนป้องกันประเทศ	กท.	กอ.รมน. ตร. มท. สมช. หน่วยงานหลัก ในแผน ฉนีกกำลังฯ	- แผนป้องกันประเทศ - แผนฉนีกกำลังและทรัพยากร เพื่อการป้องกันประเทศ - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๓) การพัฒนาแนวทาง บูรณาการฐานข้อมูลและ เครือข่ายข้อมูลความมั่นคง เพื่อการเตรียม พร้อม แห่งชาติ และ ระบบ คลังข้อมูลสาธารณสุข แห่งชาติ เพื่อให้สามารถใช้ สนับสนุนการอำนวยความสะดวก และประสานการบริหาร จัดการภัยและสามารถ แลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อใช้ ประโยชน์ร่วมกันของหลาย หน่วยงาน	(๓) ความถี่ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในการเข้ามา แลกเปลี่ยนและปรับปรุง ข้อมูลให้มีความทันสมัยใน การบูรณาการฐานข้อมูล และเครือข่ายข้อมูลความ มั่นคง เพื่อการเตรียม พร้อมแห่งชาติ และระบบ คลังข้อมูลสาธารณสุข แห่งชาติ	(๗) พัฒนาและสนับสนุนการบูรณาการฐานข้อมูลและเครือข่าย ข้อมูลความมั่นคงเพื่อการเตรียมพร้อมแห่งชาติ เพื่อให้มี ฐานข้อมูลกลางรองรับการบริหารจัดการภัยคุกคามทุกรูปแบบ ในการสนับสนุนการดำเนินงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยส่งเสริมให้มี การจัดทำบันทึกความตกลงความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลความมั่นคงเพื่อการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รวมทั้งสนับสนุนคลังข้อมูลสาธารณสุขแห่งชาติ เพื่อให้เป็น ช่องทางการประสานติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ทรัพยากรระหว่างหน่วยงานด้านสาธารณสุข	สมช.	กห. ดศ. ตร. มท. วท. (สทอภ.) ศรชล. สธ. อปท. จังหวัด	- แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนผนีกกำลังและทรัพยากร เพื่อป้องกันประเทศ
(๔) การมีหลักสูตรและคู่มือ สำหรับ หน่วยงาน รัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชน ให้พร้อมเผชิญ กับภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยเฉพาะในพื้นที่เสี่ยงภัย	(๔) จำนวนหน่วยงาน ระดับส่วนกลาง ส่วน ภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กำหนดหลักสูตรและคู่มือ ในการเผชิญกับภัยคุกคาม ทุกรูปแบบ	(๘) พัฒนาและส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับ การเตรียมพร้อมแห่งชาติในสถาบันการศึกษา รวมทั้งการจัด หลักสูตรและคู่มือสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน โดยจัดการประชุม อบรม สัมมนา และกิจกรรม เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถประสานการทำงาน ร่วมกัน โดยพร้อมผนีกกำลังในการลดความเสี่ยงจากภัยคุกคาม ทุกรูปแบบ ตั้งแต่ก่อนเกิด ขณะเกิด และภายหลังเกิดเหตุ	ศธ.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๔ - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๕) หน่วยงาน ระดับ กระทรวง กรม จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดการฝึกอบรมและฝึกซ้อม ภายใน และ ระหว่าง หน่วยงานเพื่อเตรียมพร้อม รับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยการมีส่วนร่วมของภาค เอกชนและภาคประชาชน	(๕) ระดับความสำเร็จ ของการบูรณาการการฝึก การบริหารวิกฤตการณ์ ระดับชาติระหว่างหน่วย งานหลักภายใต้ยุทธ- ศาสตร์การเตรียมพร้อม แห่งชาติ	(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมและการฝึกซ้อม ในการทดสอบแผน แนวทางปฏิบัติของระบบบัญชาการเหตุการณ์ ให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่ปฏิบัติงานภาคสนาม เจ้าหน้าที่ประจำ ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ในแต่ละสถานการณ์จำลอง ผู้บริหาร ระดับสูงได้ให้ความสำคัญและเข้าร่วมการฝึกอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับ การฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติที่ต้องมีการบูรณาการ แผนด้านความมั่นคงและสาธารณสุขอย่างสม่ำเสมอ ทั้งภายใน หน่วยงานและระหว่างหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับ อำเภอ ระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ระดับกระทรวง/กรม และ ระดับชาติ โดยจัดทำหลักสูตร คู่มือการฝึก (คู่มือกลาง คู่มือ ระดับจังหวัด คู่มือระดับชุมชนท้องถิ่น) และแนวทางปฏิบัติ ที่ชัดเจน	สมช.	กท. ดศ. มท. ศรชล.	- นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนฝึกกำลังและทรัพยากร เพื่อการป้องกันประเทศ - แผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

การเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกัน และศักยภาพของทุกภาคส่วน ให้มีความตระหนักและความเข้มแข็งร่วมกันในลักษณะประชารัฐ

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกัน และศักยภาพของทุกภาคส่วน ให้มีความตระหนัก และมีความเข้มแข็ง พร้อมสนับสนุนการเตรียมพร้อมของชาติร่วมกันในลักษณะประชารัฐ

หน่วยงานกำกับ

กระทรวงมหาดไทย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๑) การทำงานเชิงบูรณาการในลักษณะประชารัฐที่ภาคีรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมและทำงานร่วมกัน เพื่อจัดการความเสี่ยง การป้องกัน ลดผลกระทบ และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทุกรูปแบบ	(๑) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานในการทำงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐ สมาคม มูลนิธิ องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรสาธารณกุศลในการจัดการความเสี่ยงและเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและการแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ	(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อเตรียมพร้อมและลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบในลักษณะประชารัฐ ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในกระบวนการการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนบริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาและขยายเครือข่ายความร่วมมือและกลไกการประสานงานขับเคลื่อนความร่วมมือที่มีความเชื่อมั่นต่อกันในทุกระดับ	มท.	ทุกหน่วยงานและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	- ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) - นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนผืนก้างและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		(๒) สนับสนุนให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกองทุน ภัยพิบัติของชุมชน ตำบล หรือ กองทุนเพื่อเฝ้าระวังสาธารณภัย และภัยความมั่นคง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ทุกภาคส่วนมี ความเชื่อมั่นในการเผชิญกับภัยที่เกิดขึ้น	กค. (กรมบัญชี กลาง)	กท. มท. สงป.	- แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘
(๒) ทุกภาคส่วนมีความ เชื่อมั่นในระบบการเตรียม พร้อมแห่งชาติบนพื้นฐาน ของการมีจิตสำนึกด้าน ความมั่นคง (Security Mind) และจิตสำนึกด้าน ความปลอดภัย (Safety Mind)	(๒) จำนวนของผู้เข้าร่วม การอบรมหลักสูตรที่ เกี่ยวข้องกับการเตรียม พร้อมแห่งชาติ เพื่อให้มี ความรู้ ความเข้าใจ และมี จิตสำนึกด้านความมั่นคง จิตสำนึกด้าน ความ ปลอดภัย	(๓) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ การรับรู้ การตระหนักรู้ จิตสำนึกด้านความมั่นคง (Security Mind) และจิตสำนึก ด้านความปลอดภัย (Safety Mind) ของทุกภาคส่วน โดยจัด เวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาควิชาการ ภาคสื่อมวลชน ภาคการเมือง และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุม อย่างต่อเนื่อง	สมช.	กปส. กท. ตร. มท. ศธ. อปท.	- ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) - นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนผืนน้ำกำลังและทรัพยากรเพื่อ การป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๓) ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชน มีความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจในระบบการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และการบัญชาการเหตุการณ์จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ	(๓) ระดับความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจในระบบการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และการบัญชาการเหตุการณ์จากภัยคุกคามทุกรูปแบบของผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ตลอดจนภาคประชาชน	(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมให้ผู้บริหารและบุคลากรหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น บุคลากรในองค์กรสาธารณกุศล ตลอดจนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ชุติรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ชุติไทยอาสาป้องกันชาติ (ทสปช.) หมู่บ้านยามชายแดน สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน (อส.) อาสาสมัครสาธารณสุข กำลังพลสำรอง และอื่นๆ ให้มีความรู้ ความตระหนัก และความเข้าใจในระบบการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน และการบัญชาการเหตุการณ์จากภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง	ศธ.	กท. ตร. มท. สธ.	- แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ - แผนป้องกันประเทศ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘
(๔) ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทุกระดับ สามารถเข้าถึงข้อมูล ทรัพยากร และข่าวสารเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมและลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างทันทั่วทั้ง	(๔) จำนวนของช่องทางการประชาสัมพันธ์ และการกระจายข้อมูลด้านการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้แก่ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทุกระดับ	(๕) ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางการประชาสัมพันธ์ และการกระจายข้อมูลข่าวสารด้านการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่หลากหลาย โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนทุกระดับสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทันทั่วทั้ง และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลสาธารณภัยระดับอำเภอและจังหวัด ในลักษณะของการมีศูนย์กลางการเตือนภัยระดับพื้นที่ การจัดทำแผนที่พื้นที่เสี่ยงภัย พื้นที่หลบภัย พื้นที่อพยพ แผนอพยพทางบก และแผนอพยพทางทะเล	กปส.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์ แห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

การเสริมสร้างความร่วมมือการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคาม

หน่วยงานกำกับ

กระทรวงการต่างประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๑) ประเทศไทยมีความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการบริหารจัดการ ข้อมูล บัญชีทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ และ อุปกรณ์ เพื่อป้องกันและ แก้ไขปัญหาจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ	(๑) ร้อยละของแผนงาน/โครงการ ของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการบริหารจัดการ ข้อมูล บัญชีทรัพยากร บุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ เพื่อป้องกันและ แก้ไข ปัญหาจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ	(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือเพื่อพัฒนาระบบ การเตรียมพร้อมกับต่างประเทศ ภายใต้กลไกความร่วมมือระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ประชาคมอาเซียน ASEAN+3 ASEAN+6 และกลุ่มภูมิภาคอื่น ทั้งในภูมิภาคและนอกภูมิภาคเอเชีย อาทิ กรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum: ARF) การประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Ministers Meeting: ADMM) ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน (ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response: AADMER) ศูนย์แพทย์ทหารอาเซียน (Asean Center of Military Medicine:	กต.	กท. มท. สมช.	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการต่างประเทศ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		ACMM) เพื่อเพิ่มศักยภาพและการสนับสนุนจากมิตรประเทศ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมทั้ง ส่งเสริมมาตรการสร้างความไว้วางใจ (Confidence Building Measures: CBMs) และ การทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy: PD)			
		(๒) เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือการเตรียมพร้อม ด้านสาธารณสุขในทุกระดับกับต่างประเทศ อาทิ ศูนย์ประสาน งานอาเซียนเพื่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการจัดการ ภัยพิบัติ (AHA Centre) ประชาคมอาเซียน และกรอบความ ร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการป้องกันและ บรรเทาสาธารณสุข รวมทั้งจัดส่งความช่วยเหลือทางมนุษยธรรม กรณีเกิดสาธารณสุขขนาดใหญ่ โดยความเห็นชอบจากรัฐบาล	มท.	กต. กท. พม. รง.	- แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘
		(๓) เสริมสร้างความร่วมมือการเตรียมพร้อมด้านภัยที่เกิดจาก การสู้รบกับต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนป้องกัน ประเทศ บนพื้นฐานการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ	กท.	กต. พม. มท. รง. ศรชล.	- นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		(๔) เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือการเตรียมพร้อมด้านวิกฤตการณ์ความมั่นคงกับต่างประเทศ อาทิ การก่อวินาศกรรม การก่อการร้าย ภัยความมั่นคงทางไซเบอร์ ภัยความมั่นคงทางอวกาศ โรคติดต่ออุบัติใหม่ ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และ ยุทธศาสตร์ความมั่นคงเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง	สมช.	กต. กท. ดศ. ตร. มท. สทป. วท. (สทอภ.) สธ. สพธอ. สวช. ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - ยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้าย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) - ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) - แผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔ - แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อมป้องกัน และแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) - แผนแม่บทการพัฒนากิจการอวกาศแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ - แผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด - นโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		(๕) พัฒนาและจัดทำแผนเตรียมพร้อมอพยพคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศ กรณีเกิดวิกฤตภัยคุกคามที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยประสานความพร้อมและแนวทางปฏิบัติในการสนับสนุนอากาศยานจากกระทรวงกลาโหม และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการอพยพคนไทยในต่างประเทศ	กต. (กรมการกงสุล)	หน่วยงาน ภายใต้ คณะทำงาน ศูนย์ประสาน งานฉุกเฉิน	- แผนอพยพคนไทยในต่างประเทศ
(๒) ประเทศไทยมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง	(๒) ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง	(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์กับต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง โดยการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การสัมมนา ฝึกอบรม การเสริมสร้างทักษะ เทคนิค และความเชี่ยวชาญ	ศธ.	กต. กห. มท. สธ. สมช. ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการต่างประเทศ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๓) ประเทศไทยมีการฝึกซ้อมเพื่อรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี	(๓) จำนวนการฝึกซ้อมเพื่อรับมือภัยคุกคามระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ ไม่น้อยกว่าปีละ ๒ ครั้ง	(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือการฝึกซ้อมเพื่อรับมือภัยคุกคามกับต่างประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี อาทิ ASEAN Regional Disaster Emergency Response Simulation Exercises (ARDEX) ASEAN Regional Forum Disaster Relief Exercise (ARF DiREx) รวมทั้งการฝึกซ้อมภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	กท.	กต. มท. สมช.	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการต่างประเทศ - แผนป้องกันประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔

การบริหารจัดการยุทธศาสตร์มีการบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้การบริหารจัดการยุทธศาสตร์เกิดการบูรณาการและผนึกกำลังทุกภาคส่วนในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

หน่วยงานกำกับ

สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๑) การมีระบบบริหารจัดการแผนเชิงบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ให้สามารถป้องกันและแก้ปัญหาภัยคุกคามทุกรูปแบบ	(๑) ระดับการยอมรับต่อระบบบริหารจัดการแผนของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ	(๑) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ทั้งเรื่องนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน แนวทาง มาตรการ กลไก ทรัพยากรการบริหารและบุคคล ระบบงบประมาณ โดยให้ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นหน่วยงานอำนวยความสะดวก ประสานติดตาม ประเมินผล รวมทั้งให้มีการทบทวนแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติตามห้วงเวลาที่เหมาะสม	สมช.	สำนักงาน ก.พ.ร. กท. มท.	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ
		(๒) ส่งเสริมและพัฒนาคู่มือประสานการปฏิบัติที่ชัดเจนในการป้องกันและเผชิญภัยกับภัยแต่ละประเภท โดยให้หน่วยงานของรัฐได้จัดทำคู่มือการประสานงานและแนวทางปฏิบัติสำหรับภาคเอกชนและภาคประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย	มท.	กท. ตร. มท. สธ. สมช. อปท.	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		(๓) สนับสนุนงบประมาณการดำเนินงานให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ นำแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดทำแผนงาน/โครงการ และงบประมาณตามภารกิจของหน่วยงาน รวมทั้งส่งเสริมให้สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้วางแนวทางหลักเกณฑ์และสัดส่วนงบประมาณเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อสนับสนุนระบบ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ	มท.	สำนักงาน ก.พ.ร. กค. สงป. สปน. อปท.	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ
		(๔) สนับสนุนและส่งเสริมการฝึกกำลังร่วมกันเป็นภาคีเครือข่ายในลักษณะหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ โดยให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้มีการจัดทำแผนแนวทาง และมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard Operating Procedure: SOP) ร่วมกันในการเตรียมพร้อม เพื่อเผชิญกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ	มท.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ
		(๕) สนับสนุนการบริหารสถานการณ์ โดยให้ทุกหน่วยงานสนับสนุนการทำงานของกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง และกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่ (อำเภอ/เขต/จังหวัด/กทม.) ตั้งแต่	กท. มท.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		ในภาวะปกติ เพื่อให้พร้อมแปรสภาพเป็นศูนย์บัญชาการเหตุการณ์เมื่อเกิดสาธารณภัย และสามารถปรับใช้ในการกิจเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ระดมสรรพกำลังกระทรวงกลาโหม และศูนย์บัญชาการทางทหาร กรณีภัยจากการสู้รบและสงครามตามที่ฝ่ายทหารร้องขอ			
(๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจระบบบัญชาการเหตุการณ์และสามารถบัญชาการเหตุการณ์ในแต่ละระดับความรุนแรงของแต่ละประเภทภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	(๒) ร้อยละของเจ้าหน้าที่รัฐของหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการภัยคุกคามในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับระบบบัญชาการเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับความรุนแรงของแต่ละประเภทภัยและนำไปทดสอบใช้ในการฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ	(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำหลักสูตร คู่มือที่เกี่ยวข้องกับระบบบัญชาการเหตุการณ์และการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อนำไปอบรมให้กับเจ้าหน้าที่รัฐของหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการภัยคุกคามในกรอบแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่สามารถนำไปใช้ทดสอบในการฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ	สมช.	กท. ดศ. มท. ศธ. สธ.	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
(๓) หน่วยงาน ระดับ กระทรวง/กรม จัดทำแผน รองรับแผนเตรียมพร้อม แห่งชาติในแผนปฏิบัติ ราชการของหน่วยงาน อย่างชัดเจน	(๓) จำนวนของหน่วยงาน ระดับกระทรวง/กรม ได้ จัดทำ ทบทวน ปรับปรุง และ พัฒนา แผนงาน/ โครงการ ในแผนปฏิบัติ ราชการของหน่วยงาน รองรับแผนเตรียมพร้อม แห่งชาติ	(๗) ชี้แจงและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแผนเตรียมพร้อม แห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐได้นำไปจัดทำ ทบทวน ปรับปรุง และ พัฒนาแผนงาน/โครงการ ในแผน ปฏิบัติราชการของ หน่วยงาน รองรับแผนฯ โดยให้ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	สมช.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ
		(๘) เตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับสาธารณภัย โดยให้ยึดถือ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติเป็นแผนหลัก ส่งเสริมให้หน่วยงานรัฐจัดทำและ พัฒนาแผนสนับสนุน การปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน (สปฉ.) แผนการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และ แผนที่เสี่ยงภัยที่เกี่ยวข้องกับ งานความมั่นคง	มท.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ
		(๙) เตรียมพร้อมเพื่อเผชิญภัยจากการสู้รบ โดยให้ยึดถือ แผนป้องกันประเทศเป็นแผนหลัก มีแผนฝึกกำลังและ ทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ และ แผนการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ รวมทั้งแผนของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถระดม สรรพกำลังของหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้าง ศักยภาพของชาติในการป้องกันประเทศ	กท.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
		(๑๐) เตรียมพร้อมเพื่อเผชิญวิกฤตการณ์ความมั่นคง โดยให้ยึดถือยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้าย ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ นโยบายการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ รวมไปถึงนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้องเป็นแผนหลักสนับสนุนการดำเนินงาน	สมช.	ทุกหน่วยงาน และ ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - ยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้าย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) - ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) - ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2564) - แผนความมั่นคงแห่งชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๔ - แผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อมป้องกัน และแก้ไขปัญหาระดับชาติต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) - แผนแม่บทการพัฒนากิจการอวกาศแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
					- แผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด - นโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ
		(๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน องค์กรมหาชนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานและระบบ สาธารณูปโภค ได้มีการกำหนดแผนหรือแนวทางดำเนินการ แผนบริหารธุรกิจต่อเนื่อง (Business Continuity Plan: BCP) เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้ในขณะเกิดภาวะไม่ปกติ	สำนักงาน ก.พ.ร. พณ. สมช. สศช.	ทุกหน่วยงาน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ
(๔) จังหวัดมีการกำหนด ประเด็นแผนเตรียมพร้อม ของจังหวัดภายใต้กรอบ แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ ไว้ในยุทธศาสตร์จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด และ	(๔) ร้อยละของจังหวัดที่ ได้มีการกำหนดประเด็น แผนเตรียม พร้อมของ จังหวัดภายใต้กรอบแผน เตรียมพร้อมแห่งชาติไว้ ในยุทธศาสตร์จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนา	(๑๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการแผนระดับพื้นที่ โดยกำหนดประเด็นแผนเตรียมพร้อมของจังหวัดภายใต้แผน เตรียมพร้อมแห่งชาติ ไว้ในยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และให้จัดทำ แผนงาน/โครงการ/ งบประมาณรองรับ โดยบูรณาการกับแผนระดับท้องถิ่นที่ ครอบคลุมระบบการแจ้งเตือนภัย การจัดทำบัญชีทรัพยากร และ แนวทางปฏิบัติร่วมกัน	มท.	ทุกหน่วยงาน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	- นโยบายและแผนระดับชาติ ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ - แผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - แผนป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบ		ความเชื่อมโยงกับนโยบาย/ ยุทธศาสตร์/แผน ที่เกี่ยวข้อง
			หลัก	สนับสนุน	
มีการจัดทำแผนงาน/ โครงการ/งบประมาณ ที่มี การบูรณาการ ประสาน สอดคล้องกับแผนระดับ ท้องถิ่น	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีแผนงาน/โครงการ/ งบประมาณ รองรับและ บูรณาการ ประสานสอด คล้องกับแผนระดับท้องถิ่น				

ภาคผนวก ข

กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก ข

กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓

กรอบเซนไดเป็นกรอบแนวคิดหลักของการจัดทำแผนฉบับนี้ โดยมีแนวคิดหลักในการเข้าใจความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารและจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การลงทุนในด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเพื่อให้พร้อมรับมือและฟื้นคืนกลับได้ในระยะเวลาที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาศักยภาพในการเตรียมความพร้อมเผชิญเหตุภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสภาพและซ่อมสร้างที่ดีกว่าเดิมในช่วงของการฟื้นฟูภายหลังเหตุภัยพิบัติ เพื่อเป้าหมายในการป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่และลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมด้วยมาตรการทางเศรษฐกิจ โครงสร้าง กฎหมาย สุขภาพ วัฒนธรรม การศึกษา สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี การเมือง รวมถึงมาตรการเชิงสถาบันที่มีการบูรณาการและลดความเหลื่อมล้ำเพื่อป้องกันและทำให้ความล่อแหลม และความเปราะบางต่อภัยพิบัติลดลง ตลอดจนช่วยให้มีการเตรียมพร้อมสำหรับการเผชิญเหตุและฟื้นฟูที่ดียิ่งขึ้น อันนำไปสู่ความสามารถที่จะรับมือและฟื้นคืนกลับได้ในระยะเวลาที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ **ผลลัพธ์** เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดการสูญเสียชีวิต วิถีชีวิต และสุขภาพ ตลอดจนความสูญเสียต่อสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ กายภาพ สังคม และสภาพแวดล้อมของบุคคล ธุรกิจ ชุมชน และประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

๒. กรอบความคิดริเริ่มนันเซน (Nansen Initiative) เมื่อวันที่ ๑๒ – ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

ได้มีการประชุมระดับโลกในกรอบความคิดริเริ่มนันเซน เพื่อหารือประเด็นการคุ้มครองผู้พลัดถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ที่ประชุมได้รับรองแนวทางปฏิบัติที่สำคัญของประเด็นการคุ้มครอง (Protection Agenda) ดังนี้ ๑) การจัดทำฐานข้อมูลและเพิ่มพูนความรู้ประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐาน อันเกิดจากผลกระทบด้านภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๒) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้มาตรการคุ้มครองทางมนุษยธรรมเพื่อผู้พลัดถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ และ ๓) การบริหารจัดการความเสี่ยงของประเทศต้นทาง

๓. กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๑

(the 21st Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change) หรือ COP21 เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ นายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้เข้าร่วมการประชุมระดับสูงของประมุขของรัฐและหัวหน้ารัฐบาล

ในระหว่างการประชุม COP21 ระหว่างวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน – ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติรับรอง ข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ซึ่งมีผลผูกพันกับทุกภาคี โดยมีผลบังคับใช้และสามารถเริ่ม ดำเนินการได้ภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ ประเด็นความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ ๑) การลดการปล่อยก๊าซ เรือนกระจก ๒) การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓) การสนับสนุน ทางการเงินแก่ประเทศกำลังพัฒนาในการดำเนินงาน เรื่องการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องสู่ประเทศกำลังพัฒนา ๔) การเสริมสร้างศักยภาพของประเทศกำลังพัฒนา และ ๕) การสร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานและการให้การสนับสนุน

๔. วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (2030 Agenda for Sustainable Development)

๔.๑ **ความเป็นมา** การประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๐ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ โดยประเทศสมาชิก ๑๙๓ ประเทศ ใช้เวทีการประชุมสุดยอดการพัฒนาที่ยั่งยืน รับรองวาระการพัฒนา ที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (The 2030 Agenda for Sustainable Development) ซึ่งรวมถึงเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ๑๗ ข้อ ได้แก่ ๑) ความยากจน ๒) ความหิวโหย ๓) สุขภาวะ ๔) การศึกษา ๕) ความเท่าเทียมทางเพศ ๖) น้ำและการสุขาภิบาล ๗) พลังงาน ๘) เศรษฐกิจและการจ้างงาน ๙) โครงสร้างพื้นฐานและการปรับให้เป็นอุตสาหกรรม ๑๐) ความเหลื่อมล้ำ ๑๑) เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ๑๒) แบบแผนการผลิตและ การบริโภคที่ยั่งยืน ๑๓) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ ๑๔) ทรัพยากร ทางทะเล ๑๕) ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ๑๖) สังคมและความยุติธรรม ๑๗) หุ่นส่วนความร่วมมือและการปฏิบัติให้เกิดผล ซึ่งวาระดังกล่าวจะเป็นทิศทางการพัฒนา ทั้งของประเทศไทยและของโลก จนถึงปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี

๔.๒ **บทบาทของประเทศไทยในฐานะประธานกลุ่ม G77 เพื่อขับเคลื่อนวาระ การพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายดอน ปรมัตถ์วินัย) ได้เดินทางเข้าร่วมพิธีรับมอบตำแหน่งประธานกลุ่ม ๗๗ (G77) วาระปี ๒๕๕๙ อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา โดยประเด็นที่ประเทศไทยให้ความสำคัญ ประกอบด้วย ๑) การสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทาง สำหรับการอนุวัติวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการนำเสนอ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางเลือกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒) การส่งเสริม ความร่วมมือใต้ – ใต้ (South – South Cooperation) ๓) การสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในการรับมือ กับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความท้าทายระดับโลกอื่นๆ ๔) การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการประสานงานระหว่างสาขาต่างๆ ของกลุ่มฯ

ทั้งนี้ ประเทศไทยในฐานะประธานกลุ่มฯ พร้อมทั้งจะเป็นผู้สร้างสะพานเชื่อมระหว่างฝ่ายต่างๆ (bridge-builder) ไม่ว่าจะเป็นระหว่างประเทศกำลังพัฒนาด้วยกัน หรือระหว่างประเทศกำลังพัฒนากับประเทศพัฒนาแล้ว รวมทั้งทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อสร้างหุ้นส่วนระดับโลกในการขับเคลื่อนการอนุวัติวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ตลอดจนกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (Vision to Action) เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth) บนพื้นฐานของความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงาน (Implement) การติดตาม (Follow Up) และ การทบทวน (Review) เพื่อให้การขับเคลื่อนความร่วมมือของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๕. ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน (ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response: AADMER) มีลักษณะเป็นความตกลงที่มีพันธกรณีที่ประเทศภาคีสมาชิกจะต้องปฏิบัติตาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำกลไกที่มีประสิทธิภาพที่สามารถลดความเสียหายจากภัยพิบัติต่อชีวิตและทรัพย์สิน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของภาคี รวมทั้งเพื่อร่วมกันตอบโต้ภัยพิบัติฉุกเฉิน โดยกำหนดกรอบความร่วมมือและการจัดตั้งกลไกด้านการจัดการภัยพิบัติของอาเซียนในลักษณะครบวงจรของการบริหารจัดการภัยพิบัติ ครอบคลุมทั้งในยามปกติก่อนเกิดภัย (การกำหนดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การเฝ้าระวัง การแจ้งเตือนภัย การป้องกัน การเตรียมความพร้อม) ในขณะเกิดภัย (การตอบโต้สถานการณ์ ฉุกเฉิน การบรรเทาทุกข์) และภายหลังเกิดภัย (เช่น การบูรณะฟื้นฟู) ตลอดจนความร่วมมือทางด้านวิชาการ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถ เป็นต้น ทั้งนี้ จะเน้นหลักการที่ให้แต่ละประเทศสมาชิกได้ช่วยเหลือตนเองให้เต็มที่ก่อน และหากเกินขีดความสามารถจึงใช้กลไกที่กำหนดไว้ใน AADMER ให้ความช่วยเหลือต่อไป

ภาคผนวก ค

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผน
ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ภาคผนวก ค

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผน ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ รับทราบแนวทางการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติฯ และกรอบแนวทางการปฏิรูปประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ระบุให้มีการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบการบริหารจัดการสาธารณภัยและความมั่นคงรูปแบบใหม่ ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพในการป้องกันประเทศ ให้พร้อมรับมือกับภัยคุกคามทั้งทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๒. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๒.๑ หมวดนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ สอดคล้องกับ นโยบายที่ ๑๓ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อพัฒนาศักยภาพการเตรียมความพร้อมของชาติในการเผชิญกับภาวะสงครามและวิกฤตการณ์ความมั่นคงอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ และ นโยบายที่ ๑๔ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพในการป้องกันประเทศ สนับสนุนภารกิจที่ไม่ใช่การสงคราม และสามารถนึกกำลังของกองทัพกับทุกภาคส่วนในการเผชิญกับภัยคุกคามด้านการป้องกันประเทศในทุกรูปแบบ

๒.๒ หมวดแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ให้มีการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รองรับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายที่ ๑๓ เพื่อให้ระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเป็นทิศทางหลักและแนวทางหลักในการเผชิญกับภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการจากการเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยให้ทุกภาคส่วนพร้อมสนับสนุนการเตรียมพร้อมของชาติร่วมกันในลักษณะประชารัฐ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับต่างประเทศ ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพในการป้องกันประเทศ รองรับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายที่ ๑๔ เพื่อให้ประเทศมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยคุกคามทางทหาร

๓. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับความมั่นคงทุกรูปแบบไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาประเทศระยะยาวตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ที่มีความสำคัญทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และการทหาร เช่น ประเทศไทยสามารถรับมือ

กับภัยความมั่นคง มีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติเพิ่มขึ้น สามารถรับมือกับภัยจากการก่อการร้าย ภัยความมั่นคงทางไซเบอร์ และสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

๔. แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกรอบและทิศทางให้หน่วยงานทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับประเทศ สามารถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตั้งแต่ระยะก่อนเกิดภัยขณะเกิดภัยและหลังเกิดภัยอย่างเป็นระบบ มีทิศทางเดียวกัน และเสริมกำลังกันอย่างบูรณาการ และเพื่อจัดระบบการดำเนินงานและการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ไว้รองรับสถานการณ์สาธารณภัย ตามลักษณะความเสี่ยงภัยให้แก่หน่วยงานทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับประเทศทั้งในระยะก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย โดยมีขอบเขตสาธารณภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้เป็นไปตามความหมาย “สาธารณภัย” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้ “อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้นอุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้ความหมายรวมถึงภัยทางอากาศและก่อวินาศกรรมด้วย” และมีแผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน (สปฉ.) ๑๘ ส่วนงาน ได้แก่ ๑) ส่วนงานคมนาคม ๒) ส่วนงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ๓) ส่วนงานสาธาณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน ๔) ส่วนผจญเพลิง ๕) ส่วนงานการจัดการในภาวะฉุกเฉิน ๖) ส่วนงานสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๗) ส่วนงานการสนับสนุนทรัพยากรทางทหาร ๘) ส่วนงานการแพทย์และสาธารณสุข ๙) ส่วนงานการค้นหาและกู้ภัย ๑๐) ส่วนงานสารเคมี วัตถุอันตราย และกัมมันตรังสี ๑๑) ส่วนงานการเกษตร ๑๒) ส่วนงานพลังงาน ๑๓) ส่วนงานรักษาความสงบเรียบร้อย ๑๔) ส่วนงานการฟื้นฟูเศรษฐกิจ การศึกษา และวัฒนธรรม ๑๕) ส่วนงานการต่างประเทศ ๑๖) ส่วนงานการประชาสัมพันธ์และการจัดการข้อมูลข่าวสาร ๑๗) ส่วนงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ๑๘) ส่วนงานงบประมาณและการบริจาค

๕. แผนฝึกกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อมตามแผนการฝึกกำลังและทรัพยากรสนับสนุนการปฏิบัติการของฝ่ายทหารตามแผนป้องกันประเทศ หรือภารกิจเพื่อความมั่นคงที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลตั้งแต่ภาวะปกติได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความประสานสอดคล้องและเป็นระบบตามหน้าที่และขีดความสามารถ

ที่ได้กำหนดไว้ในภารกิจของแต่ละหน่วยงาน โดยสามารถดำเนินการฝึกกำลังและทรัพยากรเพื่อ
การป้องกันประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสานสอดคล้องกันตั้งแต่ในภาวะปกติ
โดยการระดมทรัพยากรทั้ง ๑๐ ด้าน ได้แก่ ด้านกำลังคน ด้านอาหาร ด้านน้ำ ด้านการคมนาคม
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านอุตสาหกรรมและ
ปัจจัยการผลิต ด้านเชื้อเพลิงและพลังงาน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
และอื่นๆ จากส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนมาสนับสนุนการปฏิบัติการกิจ
ป้องกันประเทศตั้งแต่ในภาวะปกติได้อย่างเพียงพอและทันเวลา รวมทั้งให้สามารถประสานและ
ดำเนินการด้านกิจการพลเรือนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามแผนป้องกันประเทศ
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ง

นิตยภัต

ภาคผนวก ง นิยามศัพท์

๑. **การก่อวินาศกรรม** หมายถึง การกระทำใดๆ อันเป็นการมุ่งเน้นทำลายทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ หรือสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการรบกวนขัดขวางหน่วยงานระบบการปฏิบัติงานใดๆ ตลอดจนการประทุษร้ายต่อบุคคล อันเป็นการก่อให้เกิดความปั่นป่วนทางการเมือง การเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ

๒. **การจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management)** หมายถึง การจัดระบบและบริหารจัดการทรัพยากรและความรับผิดชอบเพื่อเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินทุกรูปแบบ

๓. **การเตรียมพร้อมด้านทรัพยากร** หมายถึง การเตรียมบัญชีทรัพยากรอันได้แก่ คน สิ่งของ อุปกรณ์ กฎ ระเบียบ ที่ใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและภัยด้านความมั่นคง ตั้งแต่ในภาวะปกติ และสามารถนำทรัพยากรดังกล่าวมาใช้ได้อย่างเหมาะสมและทันการณ์

๔. **การเตรียมพร้อมแห่งชาติ** หมายถึง การเตรียมการด้านต่างๆ ของหน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรปกครองท้องถิ่น องค์กรชุมชน และ ภาคประชาชน ตั้งแต่ในภาวะปกติ เพื่อให้มีนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน แนวทางดำเนินการ มาตรการ และกิจกรรม เพื่อป้องกัน ลดผลกระทบ บรรเทา และระงับสถานการณ์ในภาวะไม่ปกติ

๕. **การบริหารจัดการเชิงรุกแบบเบ็ดเสร็จ (Proactive Comprehensive Management)** หมายถึง การบริหารงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติตั้งแต่ในภาวะปกติ โดยมีการป้องกัน การเตรียมพร้อม การลดผลกระทบ การปรับตัว การบริหารจัดการขณะเกิดเหตุ ไปจนถึงการลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทุกรูปแบบได้อย่างทันท่วงที

๖. **การระดมสรรพกำลังของชาติ** หมายถึง การดำเนินการเพื่อรวบรวมและจัดระเบียบทรัพยากรของชาติ ทำให้ทรัพยากรของชาติอยู่ในลักษณะพร้อมที่จะนำไปใช้ และใช้ทรัพยากรที่เตรียมไว้แล้วนั้น สนองความต้องการที่จะเกิดขึ้นในภาวะไม่ปกติ

๗. **การระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร** หมายถึง การดำเนินการรวบรวมทรัพยากรของชาติ เพื่อสนับสนุนทางการทหาร ซึ่งประกอบด้วยการระดมสรรพกำลังทางทหารกับการระดมสรรพกำลังทางอุตสาหกรรมเพื่อการทหาร

๘. **การวิเคราะห์ความเสี่ยงและการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)** หมายถึง กระบวนการกำหนดลักษณะ ขนาด หรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้นและประเมินสภาวะการเปิดรับต่อความเสี่ยง (Exposure) ความเปราะบาง (Vulnerability)

และศักยภาพ (Capacity) ในการรับมือของชุมชนที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การดำรงชีวิตและสิ่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการเกิดผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่งๆ ซึ่งมีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการความเสี่ยงอย่างมีระบบ

๙. **ความมั่นคงแห่งชาติ** หมายความว่า ภาวะที่ประเทศปลอดภัยจากภัยคุกคามต่อเอกราชอธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ ความปลอดภัยของประชาชน การดำรงชีวิตโดยปกติสุขของประชาชน หรือที่กระทบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ หรือการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งความพร้อมของประเทศที่จะเผชิญสถานการณ์ต่างๆ อันเกิดจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

๑๐. **ภัยคุกคาม** หมายความว่า ภาวะหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่มั่นคง ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความรุนแรง สลับซับซ้อน หากไม่ดำเนินการแก้ไขจะเกิดผลกระทบในวงกว้างต่อความมั่นคงแห่งชาติ

๑๑. **ภัยจากการสู้รบ** หมายถึง ภัยอันเกิดจากการกระทำของข้าศึกในภาวะไม่ปกติ และหมายรวมถึงสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในภาวะดังกล่าวด้วย

๑๒. **ภาวะไม่ปกติ** หมายถึง สถานการณ์ระหว่างเวลาที่ประเทศมีภัยความมั่นคง สาธารณภัย สถานการณ์ฉุกเฉิน และ สถานการณ์วิกฤติ จนถึงขั้นต้องมีการระดมสรรพกำลังของทุกฝ่ายในชาติ เพื่อผนึกกำลังในการแก้ปัญหาดังกล่าว

๑๓. **ระบบบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System: ICS)** หมายถึง แนวทางในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภัยทุกประเภทอย่างมีมาตรฐานในพื้นที่เกิดเหตุ ตั้งแต่เหตุฉุกเฉินขนาดเล็กไปจนถึงเหตุฉุกเฉินที่มีความซับซ้อน โดยผู้ปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่ต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการร่วมกันได้ภายใต้การบัญชาการแบบรวมศูนย์ (Unified Command) โดยปกติมีการจัดโครงสร้างระบบเพื่อการปฏิบัติงานใน ๕ สายงานหลัก คือ ส่วนบัญชาการ (Command) ส่วนปฏิบัติการ (Operation) ส่วนแผนงาน (Planning) ส่วนสนับสนุนกำลังบำรุงหรือโลจิสติกส์ (Logistics) และส่วนการเงิน/การบริหารจัดการ (Finance/Administration) ซึ่งมีความยืดหยุ่นในการปรับลดหรือขยายส่วนงานที่อาจจำเป็นหรือไม่จำเป็นต้องใช้งาน ขึ้นอยู่กับลักษณะของเหตุการณ์นั้นๆ

๑๔. **โรคติดต่ออุบัติใหม่** หมายถึง โรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อใหม่ (New Infectious Disease) โรคติดต่อที่พบในพื้นที่ใหม่ (New Geographical Areas) โรคติดต่ออุบัติซ้ำ (Re-emerging Infectious Disease) เชื้อก่อโรคที่ดื้อต่อยาต้านจุลชีพ (Antimicrobial Resistant Organism) และเหตุการณ์จู่โจมของมนุษย์ด้วยสารชีวะ

๑๕. **วิกฤตการณ์ความมั่นคง** หมายถึง เหตุการณ์อันเกิดจากการกระทำของธรรมชาติ และการกระทำของมนุษย์ ตามกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร การป้องกันประเทศ และ กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความมั่นคงของชาติ ความมั่นคงปลอดภัยของประชาชนและประเทศ จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการด้วยการผนึกกำลังและทรัพยากรของหน่วยงานรัฐและทุกภาคส่วนในชาติ เพื่อให้สถานการณ์กลับคืนสู่ภาวะปกติโดยเร็ว

๑๖. **สาธารณภัย** หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบ ต่อสาธารณชน ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ และให้หมายรวมถึงภัยทางอากาศและการก่อวินาศกรรม ตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

ภาคผนวก จ

อธิษฐานศัพท์

ภาคผนวก จ อภิธานศัพท์

๑. กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030: SFDRR) เพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยและลดการสูญเสียชีวิต วิถีชีวิต และสุขภาพ ตลอดจนความสูญเสียต่อสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ กายภาพ สังคม และสภาพแวดล้อมของบุคคล ธุรกิจ ชุมชน และประเทศได้
อย่างเป็นรูปธรรม โดยมี เป้าหมาย คือ ป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่ พร้อมทั้งลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมตามมาตรการทางเศรษฐกิจ โครงสร้าง กฎหมาย สุขภาพ วัฒนธรรม การศึกษา สภาพแวดล้อม เทคโนโลยี การเมือง และมาตรการเชิงสถาบัน (Institutional) ที่มีการบูรณาการและลดความเหลื่อมล้ำในการป้องกัน รวมถึงการทำให้ความล่อแหลมและความเปราะบางต่อสาธารณภัยลดลงด้วย
ตลอดจนการเพิ่มให้มีการเตรียมความพร้อมมากขึ้นเพื่อการเผชิญเหตุและ ฟื้นฟูอันนำไปสู่ความสามารถที่จะรับมือและฟื้นคืนกลับ (Resilience) ได้ในระยะเวลาที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุถึงการรักษาระดับความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในบรรยากาศให้คงที่ อยู่ในระดับที่ปลอดภัยจากการแทรกแซงของมนุษย์ที่เป็นอันตรายต่อระบบภูมิอากาศ การรักษาระดับดังกล่าวต้องดำเนินการในระยะเวลาเพียงพอที่จะให้ระบบนิเวศปรับตัว โดยไม่คุกคามต่อการผลิตอาหารของมนุษย์และการพัฒนาทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างยั่งยืน โดยหลักการของอนุสัญญาฯ คือ

๑) ประเทศภาคีควรจะปกป้องระบบภูมิอากาศเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคตบนหลักการของความเท่าเทียม (Equity) การรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน (Common but Differentiated Responsibilities) และความสามารถของแต่ละประเทศ (Capabilities) นอกจากนี้ ประเทศอุตสาหกรรมต้องเป็นผู้นำในการต่อสู้กับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒) ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาที่มีสถานะเปราะบางต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศควรได้รับการพิจารณาอย่างเต็มที่

๓) ประเทศภาคีควรมีมาตรการป้องกันไว้ก่อน (Precautionary) เพื่อคาดการณ์ ป้องกัน หรือลดสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นโดยนโยบายและมาตรการต่างๆ ในการรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศควรมีความคุ้มค่าในการลงทุน (Cost-effective) เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อโลกโดยมีค่าใช้จ่ายต่ำสุด

๔) ประเทศภาคีควรให้การส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่จะปกป้องการเปลี่ยนแปลงระบบภูมิอากาศจากการกระทำของมนุษย์นั้น ควรเป็นมาตรการที่เหมาะสมต่อสถานการณ์ของแต่ละประเทศ

๕) ประเทศภาคีควรมีความร่วมมือในการส่งเสริมการสนับสนุนทางการเงินและการเปิดกว้างของระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งจะนำไปสู่การเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา

๓. กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๑ (the 21st Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change: COP21) การจัดการประชุม Conference of Parties หรือ COP เป็นการประชุมของประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) เพื่อติดตามความก้าวหน้าและกระตุ้นการดำเนินงานภายใต้มาตรการ กลยุทธ์ หรือแนวทางที่กำหนดไว้ของ UNFCCC ในการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกระหว่างประเทศ รวมถึงประเด็นความมั่นคงทางอาหารและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยการประชุม COP สมัยที่ ๒๑ หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ the 2015 Paris Climate Conference มีเป้าหมายสำคัญ คือ การตกลงกันเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อตกลงใหม่ที่จะมาแทนที่พิธีสารเกียวโต ซึ่งหมดอายุลงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ที่ประชุมบรรลุข้อตกลงร่วมกันหนึ่งเดียวคือ “ข้อตกลงปารีส” (Paris Agreement) ซึ่งจะจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกเฉลี่ยไม่เกิน ๒ องศาเซลเซียส จากยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม และหากเป็นไปได้จะจำกัดไม่เกิน ๑.๕ องศาเซลเซียส โดยแต่ละประเทศจะทบทวนเป้าหมายการลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ทุกๆ ๕ ปี หลังจากที่ยุทธศาสตร์ฉบับนี้เริ่มมีผลบังคับใช้ในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ หรือ พ.ศ. ๒๕๖๓

๔. กลุ่ม G77 คือ กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีความแตกต่างและหลากหลายในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยมีสหประชาชาติเป็นแนวร่วม (Coalition) อย่างหลวมๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน และเสริมสมรรถภาพการเจรจาในสหประชาชาติ โดยแรกเริ่มมีสมาชิกก่อตั้ง ๗๗ ประเทศ ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๖ องค์การมีสมาชิกเพิ่มเป็น ๑๓๔ ประเทศ ทั้งนี้ ประเทศไทยได้รับโอกาสในการทำหน้าที่ประธานกลุ่ม G77 ในวาระปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๕. การทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy: PD) มีเจตนารมณ์คือการตัดไฟแต่ต้นลม ด้วยความเชื่อที่ว่า การจะไม่ให้สงครามนั้นเกิด จำเป็นที่จะต้องสร้างการป้องกันเอาไว้ก่อน ดังนี้

๑) ช่วงสภาวะสันติภาพที่มีเสถียรภาพ (Stable Peace) ก่อนเข้าสู่สภาวะสันติภาพที่ไร้เสถียรภาพ (Unstable Peace) นั้น จะดำเนินการทางการเมืองโดยใช้การทูตเชิงสันติหรือนโยบายทางการเมือง (Peacetime Diplomacy or Politics) เข้าดำเนินการแก้ไขความขัดแย้ง ซึ่งนับว่าเป็นช่วงของขาขึ้นของความขัดแย้ง เช่น เอลซัลวาดอร์ ๑๙๘๕ รัสเซีย ๑๙๙๓ แอฟริกาใต้ ๑๙๙๕ และ สหรัฐอเมริกา – จีน ๑๙๙๕ เป็นต้น ส่วนในช่วงขาลงจากสภาวะสันติภาพที่ไร้เสถียรภาพ (Unstable Peace) มาเป็นสภาวะสันติภาพที่มีเสถียรภาพ (Stable Peace) จะดำเนินการทางการเมืองด้วยการสร้างสันติภาพหลังความขัดแย้ง (Post-conflict Peace Building)

๒) ช่วงสภาวะสันติภาพที่ไร้เสถียรภาพ (Unstable Peace) ก่อนเข้าสู่สภาวะวิกฤตการณ์ (Crisis) จะดำเนินการทางการเมืองด้วยการทูตเชิงป้องกัน เพื่อพยายามป้องกันไม่ให้ความขัดแย้งขยายตัวต่อไปเป็นวิกฤตการณ์ เช่น โคโซโว ๑๙๙๒ และ กัมพูชา ๑๙๙๕ ในช่วงขาลงก็เช่นกัน จะดำเนินการทางการเมืองด้วยการสร้างสันติภาพหลังความขัดแย้ง

๖. การประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Ministers Meeting: ADMM)

เป็นการดำเนินงานในประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political – Security Community: APSC) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จัดการประชุมปีละ ๑ ครั้ง การมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาคผ่านกลไกการหารือและความร่วมมือทางด้านทหารและความมั่นคง เน้นความโปร่งใสและเปิดเผย ก่อให้เกิดความไว้วางใจและสร้างความเชื่อมั่นระหว่างกัน โดยการประชุมจะเป็นการสร้างแนวทางให้กับเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการทหารเพื่อให้เกิดความร่วมมือทั้งภายในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาในการประชุม ADMM Plus ซึ่งปัจจุบันมีประเทศคู่เจรจา ๘ ประเทศ ได้แก่ เครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สหพันธรัฐรัสเซีย และสหรัฐอเมริกา ซึ่งแต่เดิมเป็นการประชุมที่จัดขึ้นทุก ๓ ปี ต่อมาเปลี่ยนเป็นจัดขึ้นทุก ๒ ปี ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

๗. การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาค

เอเชียและแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum: ARF) คือ เวทีสำหรับปรึกษาหารือ (Consultative Forum) ที่มีผู้แทนฝ่ายการทูตและการทหารเข้าร่วมการประชุม โดยมีการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ ณ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งส่งเสริมสันติภาพโดยการเสริมสร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมืองและความมั่นคงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก โดยกำหนดพัฒนาการของกระบวนการ ARF เป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ๑) ส่งเสริมการสร้าง ความไว้วางใจกัน (Confidence Building) ๒) การพัฒนาการทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy) และ ๓) การแก้ไขความขัดแย้ง (Conflict Resolution)

ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้น ๒๗ ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศ ร่วมด้วยประเทศคู่เจรจา/ผู้สังเกตการณ์ของอาเซียน และ ประเทศอื่นในภูมิภาค ได้แก่ เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ แคนาดา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินเดีย ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี มองโกเลีย นิวซีแลนด์ สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน รัฐเอกราช ปาปัวนิวกินี สหพันธรัฐรัสเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป

๘. การฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ (Crisis Management Exercise: C-MEX)

มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบกระบวนการวางแผนและนำแผนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมพร้อมด้านความมั่นคงของประเทศไปสู่การปฏิบัติ เพื่อทดสอบระบบบัญชาการเหตุการณ์ของหน่วยงาน คณะกรรมการ ศูนย์ปฏิบัติการ ในระดับนโยบาย ระดับอำนาจการ และระดับจังหวัด และเพื่อทดสอบระบบการประสานแผนและแนวทางการปฏิบัติของหน่วยงานพลเรือน ตำรวจ ทหาร กรณีเกิดภัยอันส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในกรอบนโยบาย/ยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการฝึกดังกล่าวได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นหน่วยหลักรับผิดชอบการฝึก

๙. การฝึกซ้อมการบรรเทาภัยพิบัติภายใต้กรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum Disaster Relief Exercise: ARF DiREx)

คือ การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เป็นความร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐฝ่ายพลเรือนและทหารในการฝึกซ้อมการบริหารจัดการ เพื่อรับมือกับภัยพิบัติขนาดใหญ่ ซึ่งสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทักษะความเชี่ยวชาญและแนวทางการปฏิบัติ เพื่อรับมือภัยพิบัติระหว่างประเทศสมาชิก ARF ผ่านการปฏิบัติการและยุทธวิธีของหน่วยงานภาครัฐของประเทศสมาชิก และองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาค อาทิ สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) ศูนย์ประสานงานด้านมนุษยธรรมของอาเซียน (ASEAN Coordinating Centre for Humanitarian Assistance: AHA Centre) ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย (Asian Disaster Preparedness Center: ADPC) สำนักงานเพื่อการประสานงานด้านมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs: UNOCHA) และ สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ (International Federation of Red Cross and Red Crescent: IFRC) โดยจะเน้นนำการฝึกซ้อมแผนบนโต๊ะ (Table Top Exercise: TTX) และระดับของยุทธวิธี ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบมาปรับใช้กับการฝึกภาคสนาม (Field Training Exercise: FTX)

๑๐. การฝึกซ้อมแผนการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยพิบัติในระดับภูมิภาคของอาเซียน (ASEAN Regional Disaster Emergency Response Simulation Exercises: ARDEX) คือ การฝึกซ้อมการเผชิญเหตุภัยพิบัติฉุกเฉินระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่มีที่มาจากความร่วมมือในด้านการจัดการภัยพิบัติของภูมิภาคอาเซียน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ อาเซียนได้ร่วมกันจัดทำความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน (AADMER) ซึ่งมีสาระสำคัญคือ การจัดตั้งกลไกระดับภูมิภาคและการจัดทำแนวทางในการดำเนินความร่วมมือระหว่างกันในการณีเกิดภัยพิบัติขนาดใหญ่ขึ้นในประเทศใดประเทศหนึ่งในอาเซียน

ความตกลง AADMER ได้กำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานวิธีปฏิบัติ (Standard Operating Procedure: SOP) ๓ ประการ คือ ๑) ระดมทรัพยากรในอาเซียนเพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์ภัยพิบัติขนาดใหญ่ ๒) การใช้สินทรัพย์ทางทหารและพลเรือนสำหรับการบรรเทาทุกข์และการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน และ ๓) การประสานงานสำหรับการปฏิบัติการร่วมในการบรรเทาทุกข์และการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน ต่อมาได้มีการพัฒนา SOP เป็นเอกสารที่เรียกว่า “มาตรฐานวิธีการปฏิบัติสำหรับระบบการเตรียมพร้อมและการประสานงานในการปฏิบัติการร่วมของภูมิภาคอาเซียนในการบรรเทาภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน” (ASEAN Regional Disaster Simulation Exercise: SASOP) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุม ๒ เรื่องหลัก คือ ๑) การเตรียมความพร้อมก่อนเกิดภัยพิบัติ และ ๒) แนวทางขั้นตอนการปฏิบัติเมื่อเกิดภัยเกิดขึ้น และเพื่อให้การพัฒนา SASOP เป็นไปอย่างต่อเนื่อง อาเซียนจึงได้จัดกิจกรรมการฝึกซ้อมแผนเผชิญภัยพิบัติฉุกเฉินระดับภูมิภาคของอาเซียน (ARDEX) ขึ้นในทุกปี

๑๑. ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติและการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉิน (ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response: AADMER) คือ การกำหนดกรอบความร่วมมือกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้านการจัดการภัยพิบัติในลักษณะครบวงจร ทั้งก่อนเกิด ขณะเกิด และหลังเกิดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีกลไกที่มีประสิทธิภาพที่สามารถลดความเสียหายจากภัยพิบัติต่อชีวิต และต่อทรัพย์สินของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมของประเทศสมาชิกอาเซียน และเพื่อร่วมกันตอบโต้สถานการณ์ภัยพิบัติฉุกเฉิน โดยร่วมมือกันระดับชาติและขยายความร่วมมือไปยังระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติต่อไป ซึ่งจะมุ่งดำเนินการภายในกรอบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑๒. ความร่วมมือใต้ – ใต้ (South – South Cooperation) คือ ความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนาเป็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการที่ประเทศกำลังพัฒนาให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายหลังจากที่ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและวิชาการที่ประเทศที่พัฒนาแล้วได้ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนามีแนวโน้มลดลงและมีการนำเงื่อนไข มาผูกกับการให้

ความช่วยเหลือมากขึ้น อาทิ ประเด็นสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการระหว่างประเทศกำลังพัฒนานี้ จะเป็นทั้งในลักษณะของการให้ทุนการศึกษา/ทุนฝึกอบรม/ทุนดูงาน/ผู้เชี่ยวชาญ/วัสดุอุปกรณ์ของประเทศใดประเทศหนึ่งแต่ฝ่ายเดียว อาทิ การให้ความร่วมมือด้านทุนฝึกอบรมระยะสั้นในสาขาการเกษตรของประเทศไทยแก่ประเทศในแอฟริกา และในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างกัน

๑๓. ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินทางการแพทย์ระดับตติยภูมิ (Medical Emergency Response Team: MERT) คือ ชุดปฏิบัติการที่ได้รับการเตรียมความพร้อมด้านการรักษาพยาบาลฉุกเฉินในภาวะภัยพิบัติ โดยมีเป้าหมาย ๕ ประการ ได้แก่ ๑) เพื่อปฏิบัติการฉุกเฉินทางการแพทย์ในการช่วยเหลือผู้เจ็บป่วยในยามภัยพิบัติ ให้รอดชีวิต ลดความพิการและความทุกข์ทรมานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ในขณะนั้น ๒) เพื่อนำผู้เจ็บป่วยส่งต่อไปยังสถานพยาบาลที่เหมาะสม เพื่อการรักษาแบบเฉพาะเจาะจงอย่างต่อเนื่อง ๓) เพื่อทำงานแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ภัยพิบัติ ๔) เพื่อให้การสนับสนุนพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติเมื่อถูกร้องขอหรือเมื่อได้รับคำสั่งจากสายบังคับบัญชา โดยต้องมีทรัพยากรและความสามารถในการสนับสนุนพื้นที่ภัยพิบัติได้ประมาณ ๓ – ๔ วัน และต้องไม่รบกวนหน่วยงานในพื้นที่เกิดภัยพิบัติ และ ๕) เพื่อเตรียมความพร้อมในการรวมทีมเพื่อออกไปปฏิบัติการกิจได้อย่างรวดเร็วภายใน ๖ – ๑๒ ชั่วโมง เมื่อได้รับการร้องขอหรือได้รับคำสั่ง

๑๔. ชุดเผชิญเหตุสถานการณ์ฉุกเฉิน (Emergency Response Team: ERT) คือ หน่วยปฏิบัติการกรณีเกิดสาธารณภัยขนาดใหญ่ที่มีความรุนแรงทุกประเภท รวมถึงสามารถสนธิกำลังปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทันทีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน ได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ปัจจุบันมีชุด ERT ปฏิบัติงานประจำอยู่หน่วยงานส่วนกลาง ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต ๑ – ๑๘ และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดในพื้นที่เสี่ยงภัยขนาดใหญ่ของประเทศ ซึ่งมีความพร้อมปฏิบัติหน้าที่เผชิญเหตุและช่วยเหลือผู้ประสบภัยในสถานการณ์วิกฤตขนาดใหญ่อย่างเต็มกำลัง ทั้งนี้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้วางแผนพัฒนา ERT ให้มีประสิทธิภาพโดยพัฒนาศักยภาพให้เป็นทีมค้นหาและกู้ภัยในเขตเมือง (Urban Search and Rescue: USAR) พร้อมจัดหาอุปกรณ์กู้ภัยสนับสนุนการปฏิบัติงานของชุด ERT ให้เทียบเท่าและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากลทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคอาเซียน

๑๕. ทีมกู้ภัยสารเคมีและวัตถุอันตราย (HazMat Team) คือ กลุ่มบุคคลที่มีบทบาทรับผิดชอบที่จะเข้าไปปฏิบัติงานใน *จุดอันตราย* เวลาเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับสารเคมีและวัตถุอันตราย โดยมีหน้าที่ทั้งควบคุมสถานการณ์ อาทิ การรั่วของสารเคมีและประสานงานหน่วย

สนับสนุนที่ปฏิบัติงานใน จุดปลอดภัย เวลาเกิดอุบัติเหตุ หรือทีมบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency Medical Service (EMS) Responders) เพื่อทำการกู้ชีพ ลดการปนเปื้อนสารเคมี และปฐมพยาบาลเบื้องต้นต่อผู้ประสบภัยก่อนนำส่งโรงพยาบาลต่อไป

๑๖. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

คือ เป้าหมายการพัฒนาของโลกที่ต่อเนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดขึ้นตามกระบวนการ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๘ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๗๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี มีเป้าหมายทั้งสิ้น ๑๗ ประการ

๑๗. พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) คือ พิธีสารภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) โดยตั้งชื่อขึ้นตามสถานที่ในการเจรจาที่เมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมีข้อผูกพันทางกฎหมาย (Legal Binding) โดยประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงโดยรวมแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ จากระดับการปล่อยในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ภายในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๕ โดยปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ตามการแบ่งภาคีสมาชิกเป็นกลุ่มประเทศต่างๆ ๓ กลุ่ม คือ

๑) ประเทศในภาคผนวกที่ ๑ (Annex I Countries) หมายถึง กลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Country) ในองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) และประเทศในกลุ่มยุโรปกลาง ยุโรปตะวันออก และ สหพันธรัฐรัสเซีย ที่เรียกรวมกันว่า “กลุ่มประเทศกำลังเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจเป็นระบบตลาดเสรี” (Economic in Transition: EIT) ซึ่งมีพันธกรณีในการจำกัด และการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกให้อยู่ในระดับเดียวกับปี พ.ศ. ๒๕๓๓

๒) ประเทศในภาคผนวกที่ ๒ (Annex II Countries) หมายถึง กลุ่มประเทศ OECD ในภาคผนวกที่ ๑ ซึ่งมีพันธะพิเศษในการกระจายเงินทุน เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีและวิธีการปฏิบัติในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแก่ประเทศกำลังพัฒนา

๓) ประเทศนอกภาคผนวกที่ ๑ (Non-Annex I) หมายถึง ประเทศที่กำลังพัฒนา (Developing Country) ทั้งหมด ซึ่งไม่มีพันธกรณีในการลดก๊าซเรือนกระจก มีทั้งสิ้น ๑๕๐ ประเทศ

๑๘. มาตรการสร้างความไว้วางใจระหว่างกัน (Confidence Building Measures: CBMs) คือ มาตรการเพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง และการทหาร เพื่อลดความหวาดระแวง ลดความขัดแย้ง และสร้างความมั่นใจระหว่างสองฝ่าย หรือหลายๆ ฝ่าย อันเป็นการส่งเสริมการทูตเชิงป้องกัน ทั้งนี้ CBMs เป็นกระบวนการที่สำคัญในกรอบการประชุม ARF

๑๙. วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (The 2030 Agenda for Sustainable Development) มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อมุ่งขจัดความยากจนในทุกมิติและทุกรูปแบบ สานต่อภารกิจที่ยังไม่บรรลุผลสำเร็จภายใต้เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) และ เน้นการพัฒนาที่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนใน ๓ มิติ ที่เอื้อต่อกันและแบ่งแยกมิได้ วาระดังกล่าวได้รับการรับรองจากการประชุมสมัชชา สหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๐ (The 70th Session of the United Nations General Assembly) ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา มีประเทศสมาชิก ๑๙๓ ประเทศ

๒๐. ศูนย์ข้อมูลร่วม (Joint Information Center: JIC) คือ หน่วยปฏิบัติงานใน ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่สารสนเทศหรือเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ โดยมีหน้าที่เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร รวมทั้งติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ในช่วงเวลาที่เกิดวิกฤตการณ์

๒๑. ศูนย์แพทย์ทหารอาเซียน (Asean Center of Military Medicine: ACMM) จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเป็นความร่วมมือของประเทศสมาชิกอาเซียน และได้รับการ สนับสนุนจากประเทศที่มีความพร้อม อาทิ สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทา ภัยพิบัติ ป้องกันและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ รวมถึงการแบ่งปันประสบการณ์ ข้อมูล และทักษะความรู้ ในการฝึกระหว่างเจ้าหน้าที่แพทย์ทหารของประเทศสมาชิกอาเซียน และประเทศคู่เจรจา

๒๒. หน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด (Explosive Ordnance Disposal: EOD) คือ หน่วยที่รับผิดชอบในการตรวจค้นพิสูจน์ทราบ รายงาน ประเมินค่า ทำการนิรภัย เก็บกู้ และทำลาย สรรพาวุธระเบิดทั้งปวง ซึ่งได้ยิงหรือขว้างออกไป ทั้งลงมา หรือวางไว้อยู่ในลักษณะที่จะก่อให้เกิด อันตรายต่อที่ตั้งหน่วย กำลังพล ยุทโธปกรณ์ หรือการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ยังให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานอื่นในการทำลายขีดความสามารถของหน่วยงานนั้นๆ ด้วย

๒๓. ASEAN +3 คือ กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศอื่น นอกกลุ่มอาเซียนอีก ๓ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออก

๒๔. ASEAN +6 คือ กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศอื่น นอกกลุ่มอาเซียนอีก ๖ ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี เครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ และสาธารณรัฐอินเดีย

ภาคผนวก ฉ

บัญชีคำย่อ

ภาคผนวก ฉ บัญชีคำย่อ

บัญชีคำย่อหน่วยงาน

กค.	กระทรวงการคลัง
กต.	กระทรวงการต่างประเทศ
กปส.	กรมประชาสัมพันธ์
กษ.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กสทช.	สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
กห.	กระทรวงกลาโหม
กอ.รมน.	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
คค.	กระทรวงคมนาคม
ดศ.	กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
ตร.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ทบ.	กองทัพบก
ทร.	กองทัพเรือ
ทส.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ทอ.	กองทัพอากาศ
บก.ทท.	กองบัญชาการกองทัพไทย
บมจ.กสท. โทรคมนาคม	บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
บมจ.ทีโอที	บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
ปค.	กรมการปกครอง
ปภ.	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
พณ.	กระทรวงพาณิชย์
พณ.	กระทรวงพลังงาน
พม.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
มท.	กระทรวงมหาดไทย
ยธ	กระทรวงยุติธรรม
รง.	กระทรวงแรงงาน
วท.	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ศตก.	ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายสากล
ศธ.	กระทรวงศึกษาธิการ
ศพอ.	ศูนย์แพทย์ทหารอาเซียน
ศภช.	ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ
ศรชล.	ศูนย์ประสานงานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
สกก.	สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สกว.	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
สชช.	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
สคร.	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
สธ.	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สทป.	สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)
สทอภ.	สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
สธ.	กระทรวงสาธารณสุข
สปน.	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
สพฉ.	สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
สพธอ.	สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)
สมช.	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
สวช.	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
สศช.	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สอท.	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
สำนักงาน ก.พ.ร.	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
อก.	กระทรวงอุตสาหกรรม
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บัญชีคำย่อคำศัพท์

ภาษาไทย

กนจ.	คณะกรรมการนโยบายและบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
กบจ.	คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
กผร.	จัดการฝึกอบรมกองทัพไทย
กรส.	การฝึกอบรมสรรพกำลังเพื่อการทหาร

ชรบ.	ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน
ทลร.	หน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด
ทสปช.	ชุดไทยอาสาป้องกันชาติ
สปฉ.	แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน
อส.	สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน

ภาษาอังกฤษ

AADMER	ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการบริหารจัดการภัยพิบัติและการตอบสนอง ต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน
ACMM	Asean Center of Military Medicine ศูนย์แพทย์ทหารอาเซียน
ADMM	ASEAN Defence Ministers Meeting การประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน
ADPC	Asian Disaster Preparedness Center ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย
AHA Centre	ASEAN Coordinating Centre for Humanitarian Assistance ศูนย์ประสานงานด้านมนุษยธรรมของอาเซียน
ARDEX	ASEAN Regional Disaster Emergency Response Simulation Exercises การฝึกซ้อมแผนการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยพิบัติ ในระดับภูมิภาคของอาเซียน
ARF DiREx	ASEAN Regional Forum Disaster Relief Exercise การฝึกซ้อมการบรรเทาภัยพิบัติภายใต้กรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วย ความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก
ARF	ASEAN Regional Forum การประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก
ASEAN	Association of Southeast Asian Nations สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
BCP	Business Continuity Plan แผนบริหารธุรกิจต่อเนื่อง

CBMs	Confidence Building Measures มาตรการสร้างความไว้วางใจ
C-MEX	Crisis Management Exercise การฝึกการบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ
COP21	The 21 st Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศสมัยที่ ๒๑
EOD	Explosive Ordnance Disposal หน่วยทำลายล้างวัตถุระเบิด
ERT	Emergency Response Team ชุดเผชิญเหตุสถานการณ์ฉุกเฉิน
FTX	Field Training Exercise การฝึกภาคสนาม
G77	The Group of 77 กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่เป็นสมาชิกสหประชาชาติ จำนวน 77 ประเทศ
IFRC	International Federation of Red Cross and Red Crescent สหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ
IPCC	Intergovernmental Panel on Climate Change คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
JIC	Joint Information Center ศูนย์ข้อมูลร่วม
MERT	Medical Emergency Response Team ชุดแพทย์สนามฉุกเฉินระดับตติยภูมิ
OECD	Organization for Economic Co-operation and Development องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา
PD	Preventive Diplomacy การทูตเชิงป้องกัน
SDGs	Sustainable Development Goals เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

SFDRR	Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030 กรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓
SOP	Standard Operating Procedure มาตรฐานการปฏิบัติงาน
TTX	Table Top Exercise การฝึกซ้อมแผนบนโต๊ะ
UNFCCC	United Nations Framework Convention on Climate Change อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
UNOCHA	United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs สำนักงานเพื่อการประสานงานด้านมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ

ภาคผนวก ข

สรุปข้อมูลกราฟิก (Infographic) ภาพรวมของแผน

แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2564)

สถานการณ์ภัยคุกคาม

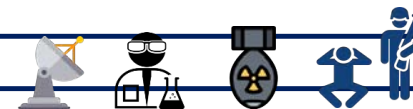
สาธารณภัย

ภัยจากการสู้รบ

วิกฤตการณ์ความมั่นคง

ความเป็นหุ้นส่วน
ยุทธศาสตร์

1

กรอบแนวคิด

2

3

4

5

กลไกที่ประสาน
สอดคล้อง และบูรณาการ

การจัดการความเสี่ยง
ตั้งแต่ในภาวะปกติ

การผนึกกำลัง

ในลักษณะประชารัฐ

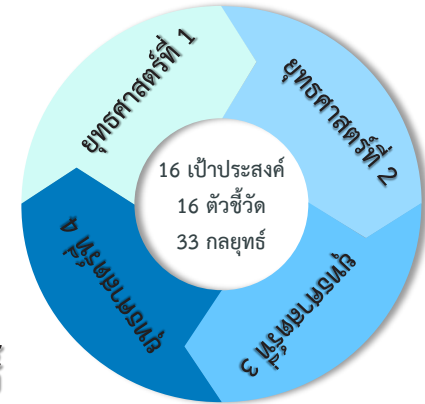
การเสริมสร้างความร่วมมือกับ
ต่างประเทศ เน้นกรอบอาเซียน

แผนการเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2564)

วิสัยทัศน์

“ระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ **ทุกภาคส่วน**
ตระหนัก เชื่อมัน พร้อมรับมือ และ **จัดการความเสี่ยง**
จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ **อย่างบูรณาการ**”

ประเด็นยุทธศาสตร์

1

การ **พัฒนาศักยภาพ** ระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติให้พร้อมเผชิญกับ
ภาวะไม่ปกติและจัดการความเสี่ยงอย่างบูรณาการ

2

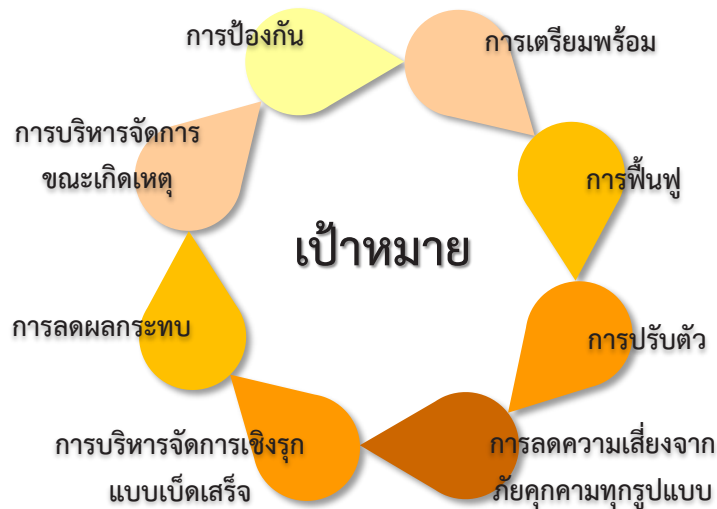
การเสริมสร้าง **ความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกัน** และ **ศักยภาพ** ของทุกภาคส่วน
ให้มีความตระหนัก และความเข้มแข็งร่วมกันในลักษณะ **ประชารัฐ**

3

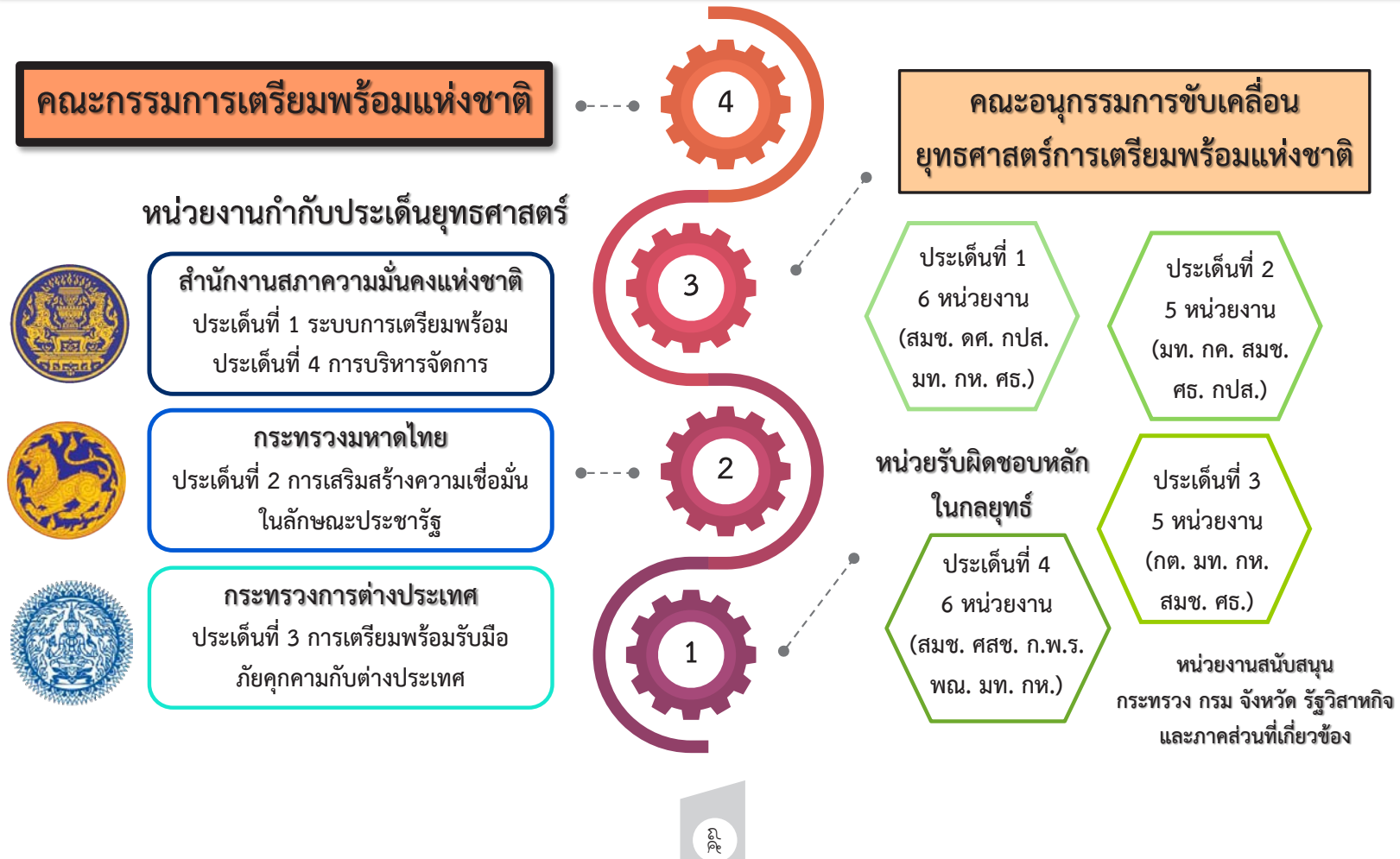
การเสริมสร้าง **ความร่วมมือ** ด้านการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามกับ
ต่างประเทศ

4

การบริหารจัดการยุทธศาสตร์มีการบูรณาการและผนึกกำลังในลักษณะ
หุ้นส่วนยุทธศาสตร์

กลไกการขับเคลื่อน แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2564)

ภาคผนวก ข

มติ/คำสั่งที่เกี่ยวข้อง

- ๑) พระราชบัญญัติสภาพความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
- ๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ
(พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)
- ๔) คำสั่งเพิ่มเติมองค์ประกอบในคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)
- ๕) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมด้านการระดมสรรพกำลัง
เพื่อความมั่นคง
- ๖) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อรับฟังและพัฒนายุทธศาสตร์
การเตรียมพร้อมแห่งชาติ

พระราชบัญญัติ
สภาความมั่นคงแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสภาความมั่นคงแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) พระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความมั่นคงแห่งชาติ” หมายความว่า ภาวะที่ประเทศปลอดจากภัยคุกคามต่อเอกราช อธิปไตย
บูรณภาพแห่งอาณาเขต สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ ความปลอดภัยของประชาชน การดำรงชีวิต
โดยปกติสุขของประชาชน หรือที่กระทบต่อผลประโยชน์แห่งชาติหรือการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งความพร้อมของประเทศที่จะเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ
อันเกิดจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ

“นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ” หมายความว่า นโยบายและแผนหลักของชาติที่เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามเพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ

“ภัยคุกคาม” หมายความว่า ภาวะหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความไม่มั่นคง ซึ่งเป็นปัญหาที่มีความรุนแรง สลับซับซ้อน หากไม่ดำเนินการแก้ไขจะเกิดผลกระทบในวงกว้างต่อความมั่นคงแห่งชาติ

“สภา” หมายความว่า สภาความมั่นคงแห่งชาติ

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาความมั่นคงแห่งชาติ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

สภาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีสภาความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิكدังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสภา

(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานสภา

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และผู้บัญชาการทหารสูงสุด

ให้เลขาธิการเป็นสมาชิกและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสภา สภาอาจมีมติให้เชิญรัฐมนตรีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านความมั่นคงหรือนักวิชาการด้านความมั่นคงในเรื่องนั้น ให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราว ในฐานะสมาชิกเฉพาะกิจด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ผู้ที่ได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นสมาชิกตามวรรคหนึ่งสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

มาตรา ๗ สภาความมั่นคงแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

(๒) เสนอแนะและให้ความเห็นในการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในมิติด้านความมั่นคง หรือประเด็นเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ หรือการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

(๓) พิจารณากำหนดยุทธศาสตร์หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ และแผนบริหารวิกฤตการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ

(๔) กำหนดแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อเสนอนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีพิจารณา

(๕) ประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์ภาพรวมในเชิงยุทธศาสตร์อันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ

(๖) กำกับและติดตามการดำเนินการตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ประธานสภาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมสภา มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา หรืออาจขอให้บุคคลใด ๆ มาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๙ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมสภาโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ สภามีอำนาจแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาของสภาซึ่งมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับความมั่นคงในด้านต่าง ๆ ด้านละไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงในด้านที่จะได้รับการแต่งตั้ง และผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านความมั่นคงหรือนักวิชาการด้านความมั่นคงในด้านนั้น

คณะที่ปรึกษาดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ติดตาม ประเมิน วิเคราะห์สถานการณ์อันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติในด้านที่ได้รับการแต่งตั้ง เพื่อเสนอความเห็นต่อสภา หรือพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติตามที่สภามอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้ง และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามที่สภากำหนด

มาตรา ๑๑ สภาจะแต่งตั้งผู้เคยเป็นสมาชิกเฉพาะกิจตามมาตรา ๖ วรคสาม คณะกรรมการคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่สภามอบหมายก็ได้

การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้ง และการปฏิบัติงานของผู้เคยเป็นสมาชิกเฉพาะกิจที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สภากำหนด

มาตรา ๑๒ ให้ประธานสภา สมาชิก ผู้เคยเป็นสมาชิกเฉพาะกิจซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ กรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๐ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒
ความมั่นคงแห่งชาติ

ส่วนที่ ๑
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ ให้คณะรัฐมนตรีจัดทำมีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติขึ้นตามข้อเสนอแนะของสภา

ในการจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ให้สภาจัดทำให้มีการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและของประชาชนด้วย

การประกาศใช้และการแก้ไขปรับปรุงนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ให้ทำเป็นประกาศพระบรมราชโองการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ต้องมีสาระที่ครอบคลุมถึงนโยบายภายในประเทศ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายการทหารกับการเศรษฐกิจ และอื่น ๆ อันเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติให้สอดคล้องต้องกัน เพื่อให้กิจการของหน่วยงานของรัฐสามารถประสานกันได้อย่างใกล้ชิดเป็นผลดีต่อความมั่นคงแห่งชาติ และอย่างน้อยต้องกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินการในการรักษาความมั่นคงแห่งชาติในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปกป้องและรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ

(๓) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและศักยภาพการป้องกันประเทศ

(๔) การรักษาความมั่นคงภายในประเทศและระหว่างประเทศ

มาตรา ๑๕ เมื่อมีพระบรมราชโองการประกาศให้ใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติแล้ว ให้คณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานของรัฐ แล้วแต่กรณี ใช้เป็นกรอบหรือแนวทางหรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนนิติบัญญัติ การกำหนดยุทธศาสตร์หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง แผนเตรียมพร้อมแห่งชาติ แผนบริหารวิกฤตการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ หรือการกำหนดแผนงานหรือโครงการที่เกี่ยวกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ หรือการปฏิบัติราชการอื่นใด ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าว

หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำยุทธศาสตร์หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง หรือการกำหนดแผนงานหรือโครงการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สภากำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานของรัฐให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณสำหรับแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ ให้หน่วยงานของรัฐเสนอแผนงานหรือโครงการดังกล่าวต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาให้ความเห็น และให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณ นำความเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาด้วย

แผนงานหรือโครงการใดจะถือเป็นแผนงานหรือโครงการเรื่องสำคัญตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ยุทธศาสตร์หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง และแผนงานหรือโครงการซึ่งเป็นเรื่องสำคัญตามมาตรา ๑๖ เพื่อสนับสนุน อำนาจการ หรือประสานการดำเนินการที่จำเป็น รวมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเร่งรัดหรือปรับปรุงการดำเนินงานดังกล่าว ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการดำเนินงานใดของหน่วยงานของรัฐไม่เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ยุทธศาสตร์หรือแผนด้านความมั่นคงเฉพาะเรื่อง หรือแผนงานหรือโครงการตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอความเห็นต่อสภาเพื่อพิจารณาเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไป

ส่วนที่ ๒ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานติดตาม ประเมิน และวิเคราะห์สถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ และจัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์อันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ

ในกรณีที่มีสถานการณ์ซึ่งมีความเสี่ยงอันจะนำไปสู่ภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ ให้สำนักงานแจ้งเตือนสถานการณ์ดังกล่าวพร้อมเสนอความเห็น แนวทาง มาตรการ หรือการดำเนินการอื่นที่จำเป็นในการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์นั้น ต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และให้สำนักงานรายงานการดำเนินการดังกล่าวต่อสภา

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีสถานการณ์อันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติ ให้สภาประกาศระดับความร้ายแรงของภัยคุกคามดังกล่าว พร้อมทั้งเสนอความเห็น แนวทาง มาตรการ หรือการดำเนินการอื่นที่จำเป็น ต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือสั่งการให้หน่วยงานของรัฐหรือ

เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเพื่อป้องกัน แก่ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคามดังกล่าว

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรียังไม่พิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สภาเป็นผู้ใช้อำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

เมื่อการใช้อำนาจของสภาสิ้นสุดลงตามวรรคสองแล้ว ให้สภารายงานผลการดำเนินการให้คณะรัฐมนตรีทราบโดยเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกาศให้สถานการณ์ใดเป็นสถานการณ์อันเป็นภัยคุกคาม และการยกเลิกการประกาศ รวมทั้งการกำหนดระดับความร้ายแรงของภัยคุกคาม ให้เป็นไปตามที่สภากำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเห็นว่าการพิจารณาเรื่องใดเป็นเรื่องสำคัญที่จะกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ ให้นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีส่งเรื่องให้สภาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา หรือในกรณีที่สภาเห็นว่าการดำเนินการในเรื่องใดเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ให้สภาเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา ๒๑ ให้มีสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของสภา และศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านความมั่นคงที่เกี่ยวกับงานของสภา

(๒) จัดทำร่างนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติตามเป้าหมายและแนวทางที่สภากำหนดเพื่อเสนอต่อสภา

(๓) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาหรือคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน และการอื่นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งชาติ

(๔) ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และให้ความเห็น ตลอดจนอำนวยความสะดวกและประสานการปฏิบัติงานใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ติดตาม ประเมิน วิเคราะห์ และแจ้งเตือนสถานการณ์ด้านความมั่นคง การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ สภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคงในเชิงยุทธศาสตร์ พิสูจน์ทราบและคาดการณ์ภัยคุกคาม และการประเมินกำลังอำนาจของชาติ

(๖) ประสานงานหรือร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศในกิจการด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ ด้านความมั่นคงในเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการประเมินสภาวะแวดล้อม และด้านวิชาการที่เกี่ยวกับความมั่นคง

(๗) ศึกษา วิจัย รวบรวม พัฒนา ส่งเสริม และเผยแพร่ข้อมูลหรือองค์ความรู้เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่สภานายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๒ ให้มีเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยในการพิจารณาเสนอชื่อผู้ซึ่งสมควรดำรงตำแหน่งเลขาธิการ ให้สภาเสนอชื่อบุคคลเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๓ บรรดาคำสั่งหรือมติของสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าสภาความมั่นคงแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้จะมีคำสั่งหรือมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยสภาความมั่นคงแห่งชาติตามพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายได้ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าสภาความมั่นคงแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้จะมีมติเป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบริบทสถานการณ์ด้านความมั่นคงและแนวโน้มภัยคุกคามต่อความมั่นคงในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ โดยมีความเชื่อมโยงกับมิติต่าง ๆ และมีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น แต่โดยที่กลไกการดำเนินการด้านความมั่นคงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ ยังไม่เอื้อต่อการปฏิบัติภารกิจในการจัดทำและบริหารนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงให้ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งในการติดตาม ประเมิน วิเคราะห์ และการแจ้งเตือนสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดภัยคุกคาม หรือการประกาศสถานการณ์อันเป็นภัยคุกคามและการประกาศระดับความร้ายแรงของภัยคุกคาม ตลอดจนการดำเนินการอื่นที่จำเป็นในการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์นั้น ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการด้านความมั่นคงแห่งชาติและการรักษาความมั่นคงแห่งชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและพร้อมรองรับสถานการณ์ด้านความมั่นคงและแนวโน้มภัยคุกคามต่อความมั่นคงแห่งชาติยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ที่ ๑ /๒๕๖๐
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

โดยที่ สถานการณ์และภัยความมั่นคงมีการเปลี่ยนแปลง ซับซ้อน และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ ตลอดจนประเทศไทยมีกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้การเตรียมพร้อมแห่งชาติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ตามคำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ นายกรัฐมนตรี/ประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ข้อ ๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๒.๑ องค์ประกอบ

๑) เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	ประธานกรรมการ
๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓) ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
๔) ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
๕) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๖) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๗) ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
๘) ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
๙) ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ

/๑๑) ปลัดกระทรวง...

๑๑) ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓) ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔) ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๕) ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๖) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๗) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๘) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๙) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๐) ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔) อัยการสูงสุด หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖) เสนาธิการทหาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗) เสนาธิการทหารบก หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘) เสนาธิการทหารเรือ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙) เสนาธิการทหารอากาศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐) เลขาธิการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑) เจ้ากรมการสรรพกำลังกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒) เจ้ากรมยุทธการทหาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๓) เจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๔) อธิบดีกรมทางหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๕) อธิบดีกรมการปกครอง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๖) อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๗) อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๘) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๙) ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๐) ผู้บัญชาการศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายสากล หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๑) ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล หรือผู้แทน	กรรมการ

/๔๒) รองเลขาธิการ...

- ๔๒) รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติที่เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติมอบหมาย กรรมการ
- ๔๓) ผู้ช่วยเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ กรรมการ
- ๔๔) ผู้แทนส่วนราชการหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิจารณา กรรมการ
- ๔๕) ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ กรรมการและ
เลขานุการ
- ๔๖) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน กรรมการและ
สำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ ผู้ช่วยเลขานุการ (๑)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- ๔๗) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน กรรมการและ
สำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ ผู้ช่วยเลขานุการ (๒)
สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

๒.๒ อำนาจและหน้าที่

- ๑) ประเมิน วิเคราะห์ สถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงและนำไปสู่วิกฤตการณ์ระดับชาติ ซึ่งเป็นการกระทำจากมนุษย์หรือจากภัยธรรมชาติ ภัยคุกคามด้านการทหาร สถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการป้องกันประเทศ และความมั่นคงเกี่ยวกับฐานทรัพยากร รวมถึงจัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- ๒) เสนอแนะ จัดทำนโยบาย ติดตาม ประเมินผล พัฒนา และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ แผนบริหารวิกฤตการณ์ และแผนฉันทกกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ รวมทั้ง ยุทธศาสตร์หรือแผนที่เกี่ยวข้อง
- ๓) เสนอแนะแนวทาง มาตรการ อำนาจการ และประสานการปฏิบัติตามนโยบาย ยุทธศาสตร์หรือแผนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๔) พัฒนาระบบกลไกและแผนการบริหารจัดการภาครัฐในภาวะวิกฤติ เพื่อให้ครอบคลุมในด้านการเตรียมพร้อมด้านทรัพยากร ด้านการป้องกัน การแก้ไข การฟื้นฟู และการประสานเชื่อมโยงระบบบูรณาการข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความจำเป็น
- ๖) ดำเนินการอื่นตามที่ประธานหรือสภาความมั่นคงแห่งชาติหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ที่ ๖ / ๒๕๕๗

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ด้วย ที่ประชุมคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีมติรับทราบยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๑) และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานบรรจุในแผนปฏิบัติราชการ และให้พิจารณากำหนดมาตรการในการดำเนินการและจัดลำดับความสำคัญของมาตรการและกิจกรรมต่างๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมรวมทั้งให้มีการติดตามการประเมินผลในแต่ละกิจกรรม อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ และ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ ขึ้น

อาศัยอำนาจตามคำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๒ / ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ จึงให้แต่งตั้ง คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	รองประธานอนุกรรมการ
๓. ผู้แทนกระทรวงกลาโหม	รองประธานอนุกรรมการ
๔. ผู้ช่วยเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๕. ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ	อนุกรรมการ
๖. ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	อนุกรรมการ
๗. ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการ
๘. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๙. ผู้แทนกระทรวงการคลัง	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนกองบัญชาการกองทัพไทย	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้แทนกองทัพบก	อนุกรรมการ
๑๕. ผู้แทนกองทัพอากาศ	อนุกรรมการ
๑๖. ผู้แทนกรมการปกครอง	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ

/๑๙. ผู้แทนกรมส่งเสริม...

๑๙. ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
๒๐. ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการ
๒๑. หัวหน้านายทหารประสานภารกิจทางทหาร กับสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ หรือ ผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๒. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนความมั่นคง สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ หรือ ผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๓. ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคงเกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ หรือ ผู้แทน	อนุกรรมการ
๒๔. ผู้แทนหน่วยงาน องค์กร นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ และผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้อง	อนุกรรมการ
๒๕. ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการและ เลขานุการ
๒๖. ผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ (๑)
๒๗. ผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ (๒)
๒๘. ผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ (๓)

อำนาจและหน้าที่

๑. กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ไปสู่การปฏิบัติในระดับกระทรวง กรม และ จังหวัด
๒. ประสานงานและติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ
๓. ประเมินผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติเสนอคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
๔. ให้ประธานอนุกรรมการฯ สามารถแต่งตั้งแต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความจำเป็น
๕. ดำเนินการอื่นใดตามที่ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติและคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติเห็นสมควร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายถวิล เปี่ยมศรี)

เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ที่ ๒ /๒๕๖๑

เรื่อง เพิ่มเติมองค์ประกอบในคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ตามที่ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ/ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง
คณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติที่ ๕/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ เพื่อเป็นกลไก
ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ไปสู่การปฏิบัติ นั้น เพื่อให้
การปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมฯ มีประสิทธิภาพ และ
มีองค์ประกอบที่ครบถ้วนในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามข้อ ๕ ของคำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
เตรียมพร้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ/ประธานกรรมการ
เตรียมพร้อมแห่งชาติจึงมีคำสั่งให้เพิ่มเติมองค์ประกอบในคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ดังนี้

“๒๘/๑) ผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ เป็นอนุกรรมการ”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก

(วัลลภ รักเสนาะ)

เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ที่ ๑๔ / ๒๕๕๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเตรียมพร้อมด้านการระดมสรรพกำลังเพื่อความมั่นคง

ตามที่ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ เห็นชอบนโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมของชาติในด้านการป้องกันประเทศ ประกอบกับเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ สภาความมั่นคงแห่งชาติได้มีมติรับทราบแผนฉันทกกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ เพื่อฉันทกกำลังและทรัพยากรจากหน่วยงานของรัฐและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

เพื่อให้การพัฒนากระบวนการเตรียมพร้อมแห่งชาติมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ความมั่นคง โดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนให้สามารถดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการเตรียมพร้อมด้านการระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร

อาศัยอำนาจตามคำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ จึงให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ที่ ๒ / ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเตรียมพร้อมด้านการระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร และคำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ที่ พ.๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเตรียมพร้อมด้านการระดมสรรพกำลังเพื่อการทหาร เพิ่มเติม และ ให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเตรียมพร้อมด้านการระดมสรรพกำลังเพื่อความมั่นคง โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. เจ้ากรมการสรรพกำลังกลาโหม	ประธานอนุกรรมการ
๒. รองเจ้ากรมการสรรพกำลังกลาโหม	รองประธานอนุกรรมการ
๓. รองเจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหาร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ

๔. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน กรมยุทธการทหาร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๕. เจ้ากรมการสื่อสารทหาร หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๖. เจ้ากรมยุทธการทหารบก หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗. เจ้ากรมยุทธการทหารเรือ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๘. เจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙. เจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหารบก หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๐. เจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหารเรือ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑. เจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหารอากาศ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒. รองผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการรักษาดินแดน หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๕. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๖. ผู้แทนกระทรวงการคลัง	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนกระทรวงคมนาคม	อนุกรรมการ
๒๐. ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการ
๒๒. ผู้แทนกระทรวงพลังงาน	อนุกรรมการ
๒๓. ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์	อนุกรรมการ
๒๔. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๒๕. ผู้แทนกระทรวงแรงงาน	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	อนุกรรมการ
๒๗. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ

๒๙. ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุกรรมการ
๓๑. ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม	อนุกรรมการ
๓๒. ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	อนุกรรมการ
๓๓. ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๓๔. ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการ
๓๕. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๓๖. ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการ
๓๗. ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
๓๘. ผู้อำนวยการกองสรรพกำลัง สำนักนโยบายและแผนกลาโหม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๓๙. เสนาธิการศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และพลังงานทหาร กระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๔๐. ผู้อำนวยการกองกฎหมายทหารและการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๔๑. ผู้แทนหน่วยงาน ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้อง	อนุกรรมการ
๔๒. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน กรมการสรรพกำลังกลาโหม	อนุกรรมการและเลขานุการ
๔๓. รองผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน กรมการสรรพกำลังกลาโหม	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๔๔. หัวหน้าแผนกแผน กองนโยบายและแผน กรมการสรรพกำลังกลาโหม	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. ศึกษา วิเคราะห์ เสนอนโยบาย วางแผน ประสานงาน และจัดทำรายละเอียดความต้องการเพื่อขอรับ และให้การสนับสนุนทรัพยากรด้านต่างๆ ให้พร้อมที่จะสนับสนุนการปฏิบัติตามนโยบายการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ และ แผนผังกำกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศตั้งแต่ภาวะปกติ

๒. กำหนดรายละเอียดทรัพยากรที่ต้องสะสม หรือจัดเตรียมไว้ตั้งแต่ภาวะปกติ หรือก่อนเกิดภาวะไม่ปกติเท่าที่ฐานะทางเศรษฐกิจและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องจะอำนวย

๓. พิจารณา เสนอแนะ แนวทาง มาตรการ ในการพัฒนา ปรับปรุง แผนฝึกกำลังและทรัพยากร เพื่อการป้องกันประเทศ ให้สามารถสนับสนุนการเตรียมพร้อมและการจัดการที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบใหม่ เพื่อให้ส่วนราชการพลเรือน รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนสามารถสนองความต้องการทรัพยากรด้านต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

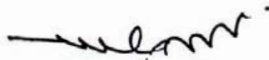
๔. ประสานงานกับทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องและฝึกกำลังกับประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศ เพื่อดำเนินการระดมสรรพกำลังในกรอบแผนฝึกกำลังและทรัพยากรเพื่อการป้องกันประเทศ

๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ คณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ สภาความมั่นคงแห่งชาติ มอบหมาย

๖. ประธานอนุกรรมการฯ สามารถแต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความจำเป็น

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายถวิล เปลี่ยนศรี)

เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

คำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ที่ ๖ / ๒๕๕๙

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อรับฟังและพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ

ตามที่ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ/ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ได้มีคำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ที่ ๕/๒๕๕๙ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อรับฟังและพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ เพื่อทบทวนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และจัดทำร่างยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง) โดยได้มีการปฏิบัติงานมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว นั้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการฯ ประกอบกับเห็นควรให้เพิ่มเติมองค์ประกอบของหน่วยงานที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการฯ ให้ครบถ้วน สมบูรณ์ และสามารถทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามคำสั่งสภาความมั่นคงแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ/ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ ที่ ๕/๒๕๕๙ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อรับฟังและพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อรับฟังและพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ ขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ ดังนี้

๒.๑ องค์ประกอบ

๑) ผู้ช่วยเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ	ประธานกรรมการ
๒) ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ	รองประธานกรรมการ
๓) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	อนุกรรมการ
๔) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม	อนุกรรมการ
๕) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ	อนุกรรมการ
๖) ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	อนุกรรมการ
๗) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	อนุกรรมการ
๘) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการ

/๙) ผู้แทน.....

๙) ผู้แทนกระทรวงการคลัง	อนุกรรมการ
๑๐) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๑๑) ผู้แทนสำนักงบประมาณ	อนุกรรมการ
๑๒) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๑๓) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ	อนุกรรมการ
๑๔) ผู้แทนกองบัญชาการกองทัพไทย	อนุกรรมการ
๑๕) ผู้แทนกองทัพบก	อนุกรรมการ
๑๖) ผู้แทนกองทัพเรือ	อนุกรรมการ
๑๗) ผู้แทนกองทัพอากาศ	อนุกรรมการ
๑๘) ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
๑๙) ผู้แทนกรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	อนุกรรมการ
๒๐) ผู้แทนกรมการสรรพกำลังกลาโหม	อนุกรรมการ
๒๑) ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์	อนุกรรมการ
๒๒) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๒๓) ผู้แทนสถาบันวิจัยแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๒๔) ผู้แทนสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๒๕) ผู้แทนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)	อนุกรรมการ
๒๖) ผู้แทนศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายสากล	อนุกรรมการ
๒๗) ผู้แทนศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล	อนุกรรมการ
๒๘) ผู้แทนกรมควบคุมโรค	อนุกรรมการ
๒๙) ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	อนุกรรมการ
๓๐) หัวหน้าสำนักงานประสานภารกิจทางทหาร กับสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๓๑) ผู้แทนสำนักนโยบายและแผนความมั่นคง สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๓๒) ผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคงเกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๓๓) ผู้แทนหน่วยงาน องค์การ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ และผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้อง	อนุกรรมการ
๓๔) ผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ	อนุกรรมการและ เลขานุการ

/๓๕) ผู้แทน.....

๓๕) ผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ	อนุกรรมการและ
สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ (๑)
๓๖) ผู้แทนสำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ	อนุกรรมการและ
สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	ผู้ช่วยเลขานุการ (๒)

๒.๒ อำนาจและหน้าที่

- ๑) ศึกษา วิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์และปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ และดำเนินการทบทวนยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ
- ๒) จัดทำร่างยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง) เสนอคณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติพิจารณา
- ๓) ประธานอนุกรรมการฯ สามารถแต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความจำเป็น
- ๔) ปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการอื่นใดตามที่ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ คณะกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ หรือสภาพความมั่นคงแห่งชาติ มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก

(ทวีป เนตรนิยม)

เลขาธิการสภาพความมั่นคงแห่งชาติ/
ประธานกรรมการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา
ถนนสามเสน เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๓-๐๖๑๓ โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๑๘๒๐

สำนักยุทธศาสตร์การเตรียมพร้อมและการป้องกันประเทศ (สศป.)
สำนักงานสภาพัฒนาการคลังมหาดไทย
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๓ ๙๓๕๓ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๓๕๖